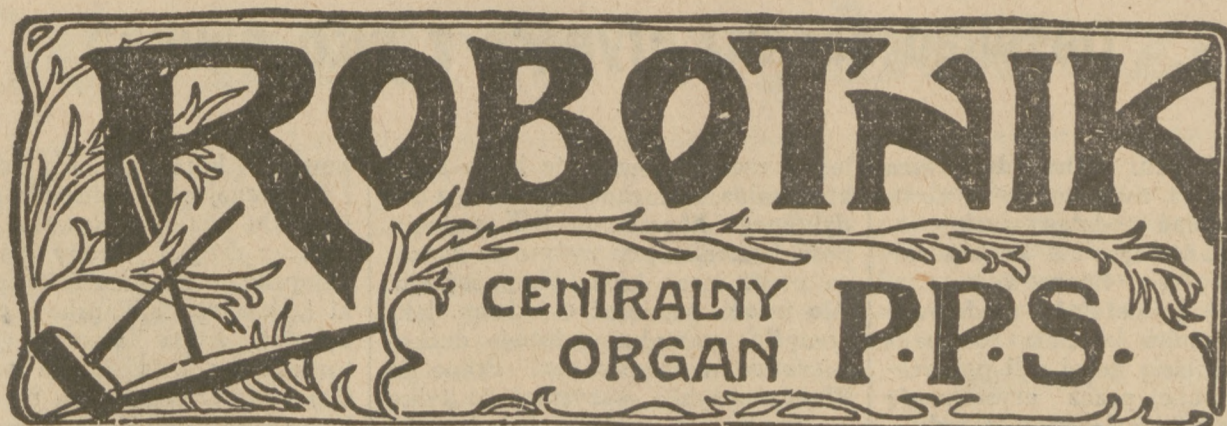

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-jej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.
DYREKCJA — tel. 720-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Cyfry i ich wymowa

W swym exposé w sejmowej komisji budżetowej min. Pieracki przytoczył kilka cyfr z różnych dziedzin życia wewnętrznego naszego kraju. Cyfry te są

druzgoczącą krytyką rządów „sanacyjnych”, „OSZCZĘDNOŚCI”.

1) Mówiąc o samorządzie, p. minister zaznaczył, że ministerjum przy „każdej sposobności wydaje zarządzenia i poruczenia w sprawie kompresji budżetów komunalnych”. Istotnie: w r. 1928—9 związki komunalne wydały 806 milionów zł.; na r. 1929—30 prelimitowały 796 mil. zł., a rzeczywiste wydatki wynosiły mniej; na r. 1930—1 prelimitowały 733 mil., a „dalsze obniżenie powinno doprowadzić — zdaniem p. ministra — na r. 1932—3 do sumy poniżej 600 zł.”.

W ciągu 4 lat budżety komunalne spadły o przeszło 25%! I to w czasie, kiedy i budżet państwowy ulega wydatnej kompresji. I to w kraju, którego potrzeby komunalne są olbrzymie, którego gospodarka komunalna jest zaniedbana, jak mało gdzie. A ponadto wiadomo, że oszczędności dokonywa się nie na pensjach prezydenckich, nie przez umiętną i zapobiegliwą gospodarkę, lecz kosztem najistotniejszych potrzeb ludności, kosztem zdrowia, oświaty, kultury mas.

2) Na rok 1932—3 prelimituje się 4776 urzędników i 834 funkcjonariuszów niższych. W porównaniu z r. 1921 redukcja urzędników wynosi 7305 osób, t. j. 55%!

Zaprawdę, imponująca „oszczędność”. Jak ona się odbija na pracy urzędniczej, wyjaśnia sam p. Pieracki: „Jedną z głównych przyczyn wadliwości (załatwień) stanowi przeciążenie urzędników pracą... Ilość spraw stale wzrasta, tymczasem personel ulega dotkliwym redukcjom”.

3) Rząd „skasował” dotychczas 20 powiatów. Oczywiście ze względów oszczędnościowych.

Ależ powiat to nie sklepik, który się likwiduje z braku klienteli. Powiat ma za sobą dziesiątki i setki lat historii, tworzy pewien organizm społeczno-gospodarczy o cechach nie raz odrębnych.

Takie „kasowanie” powiatu z dnia na dzień musi wywołać chaos w życiu samorządowym, wytrąca z kolei mieszkańców powiatu.

PRZESTĘPCZOŚĆ KRYMINALNA.

Statystyka przestępstw kryminalnych wykazuje zaskakujący wzrost przestępczości w okresie rządów „sanacyjnych”. Niech mówią cyfry za lata 1925 i 1930:

kradzież	207.000	306.000
oszustwa	15.000	29.000
sprzeniewierzenia	3.000	4.300
przywłaszczenia	6.000	13.000
podpalenia	2.000	3.900
bandytyzm	390	160

W r. 1931 był dalszy wzrost przestępstw „drobniejszych”. Tak nazywa p. minister wszystkie przestępstwa wymienione, z wyjątkiem bandytyzmu, który jedynie spadł dzięki — jak twierdzi p. minister — akcji zapobiegawczej władz i organów bezpieczeństwa.

Podział ten jest dowolny. Ale gdyby go nawet przyjąć, to mała stąd pociecha, że nie doszło do kilkudziesięciu czy kilkuset napadów bandyckich, kiedy doszło i dochodzi do kradzieży, oszustw, przywłaszczeń i pod-

Masowy, wielki ruch — to nadzieja jedyna lepszych dni Do dn. 1 Maja podwoimy szeregi Polskiej Partji Socjalistycznej

PIERWSZE 16 STRONIC „DZIEJÓW RUCHU SOCJALISTYCZNEGO”

FELIKSA PERLA (RESA)

otrzymają wszyscy nasi prenumeratorzy i stali czytelnicy, jako premjum bezpłatne, załączone do poniedziałkowego numeru „Robotnika” w dn. 1 lutego.

Przed walką w przemyśle węglowym

Konferencja w Min. Pracy. Robotnicy odrzucają arbitraż rządowy

Wczoraj odbyła się w Min. Pracy konferencja przedstawicieli Związków Zawodowych górników i Rady Zjazdu przemysłowców górniczych — w sprawie płac w górnictwie Zagłębi Dąbrowskiego i Krakowskiego. Na konferencji przewodniczył dyrektor KLOTT. Na czele delegacji Centralnego Związku Górników obecni byli tow. tow. STANCZYK i BIELNIK.

Po dłuższej dyskusji, w której

przewodniczący Rządu nakłaniał strony do porozumienia, przemysłowcy oświadczyli, że nie odstąpią od żądania obniżki płac o 21 proc.

Po przerwie dyr. KLOTT zaproponował ODDANIE SPORU ARBITROWI RZĄDOWEMU.

Przemysłowcy oświadczyli, że DADZĄ ODPOWIEDZ NA TĘ PROPOZYCJĘ DZIS, PO NARADZIE MIĘDZY SOBĄ.

Imieniem CENTRALNEGO ZW. GÓRNIKÓW tow. STANCZYK

oświadczył, iż WOBEC TEGO, ŻE OBNIŻKA PŁAC PRZEZ ARBITRA RZĄDOWEGO JEST PRZESĄDZONA, CENTRALNY ZWIĄZEK GÓRNIKÓW ARBITRAŻ ODRZUCA. Do tego oświadczenia przyłączył się p. KOT, imieniem ZJEDNOCZENIA ZAW. POLSKIEGO.

Natomiast związki „sanacyjne” i „Polska Praca” oświadczyły, że odpowiedź swoją zakomunikują dopiero dzisiaj.

Międzynarodowy atak baronów węglowych na płace górników

Związek właścicieli kopalń węgla w północnej Francji uchwalił z dniem 1-go lutego wypowiedzieć umowę o płace. Właściciele chcą obniżyć płace górników o 10 proc. w dwóch terminach — 1 lutego i 16 marca. Związki

górników zwołały natychmiast zebrania delegatów celem naradzenia się nad sytuacją. Również związek właścicieli kopalń niemieckich zamierza wystąpić z inicjatywą obniżki płac.

Tak więc górnicy trzech państw Polski, Niemiec i Francji znajdują się w ogniu walki

o zachowanie dotychczasowego poziomu płac, które są i dziś o wiele za małe w stosunku do potrzeb ludzkich.

Litwinow w Berlinie

Ponowne próby zbliżenia sowiecko-niemieckiego

Komisarz Spraw Zagranicznych Litwinow zatrzyma się w przejeździe do Genewy na kilka dni w Berlinie. Odbędzie on konferencję z podsekretarzem stanu w M. S. Z., von Bülowem, którego poinformuje o przebiegu rokowań polsko-sowieckich w sprawie paktu o nieagresji. Zresztą Rząd niemiecki był informowany o przebiegu tych rokowań przez poselstwo sowieckie w Berlinie.

Konferencja Litwinowa z von Bülowem dotyczyć ma także spraw uzbrojenia.

W berlińskich kołach politycznych podkreślają, iż istnieje duże prawdopodobieństwo, że Niemcy i Sowiety będą prowadzili na konferencji rozbrojenio-

wej wspólną politykę.

Związkowi Republik Sowieckich chodzi widocznie o zamanifestowanie, że polsko-sowiecki pakt o nieagresji nie oznacza ani „zbytniego” zbliżenia polsko-sowieckiego, ani też oddalenia się Sowieców od Niemiec.

W Charbinie

Chaotyczne wiadomości. Nowe walki

O ile wyrozumieć można z powodu depeesz, nieraz sprzecznych ze sobą, oddziały japońskie, które wkroczyły do Charbina, wycofały się z miasta, przekazując władzę grupom chińskim, skłonnym do „współpracy” z Japoń-

czykami i do oderwania Mandżurji od Chin, jako państwa niby samodzielnego pod protektoratem Japonji.

Otóż grupy te z gen. Si-Sja nie zdążyły opanować sytuacji, walki pomiędzy oddziałami gen. Si-Sja

a chińską strażą kolejową i chińską policją zostały wznowione.

W Charbinie ogłoszono mobilizację oficerów rosyjskich, zwolenników atamana Siemionowa z t. zw. białej gwardji.

W r. 1927 aresztowano za komunizm 5.143 osób, cyfra ta stale rośnie i osiąga 1 października 1931 r. wysokość 8.502, czyli prawie podwaja się. W areszcie śledzonym zatrzymano

KOMUNIZM.

W r. 1927 aresztowano za komunizm 5.143 osób, cyfra ta stale rośnie i osiąga 1 października 1931 r. wysokość 8.502, czyli prawie podwaja się. W areszcie śledzonym zatrzymano

podjejranych o komunizm: w r. 1927 — 2.355, a do 1 października 1931 r. — 4.185, czyli znowu podwojenie.

W r. 1931 sabotaże kolejowe wzrosły dwukrotnie w porównaniu z r. 1930.

Z cyfr tych widać, że „silny rząd” jakos nie ma dość siły, by uporać się z komunizmem. Rządy mamy coraz „silniejsze”, ale też komunizm jest coraz silniejszy. Można by zaryzykować twierdzenie: im „silniejsze” rzą-

dy „sanacyjne”, tem silniejszy komunizm. A przecież wciąż czytać można o likwidacji gniazda komunistycznego, o rozgromieniu organizacji komunistycznej, o uchwyceniu przywódców komunistycznych..

Czy nie mamy racji, pisząc na wstępie, że cyfry, podane przez min. Pierackiego, są druzgoczącą krytyką rządów „sanacyjnych?”
(jmb.)

C.K.W. P.P.S.

do obrońców w procesie brzeskim

Na posiedzeniu CKW. P.P.S., przy omawianiu sytuacji, wytworzonej przez wyrok brzeski, powzięto uchwałę, wyrażającą, w imieniu Partji, serdeczne podziękowanie całej lawie obrońców za wytrwałą bezinteresowną obronę więźniów brzeskich. Obrońcy, poświęcając bezpłatnie swoją pracę przez dwa i pół miesiąca, zaskarbili sobie uznanie i wdzięczność całej klasy robotniczej w Polsce.

JAKI „OKRES” PRZEŻYWAMY?
POGŁOSKI „Z ZA KULIS”

Donoszą nam z kół t. zw. dobrze poinformowanych. Red.

Marsz. Piłsudski nie bierze dziś bardzo czynnego udziału w polityce rządowej. Pod płaszczykiem jego nazwiska dokonywa się próba utrwalenia systemu rządzenia o własnych — że tak powiem — siłach. Tu walczą ze sobą dwie koncepcje. Obiedwie liczą się z ustąpieniem p. Prystora ze stanowiska premiera; p. Prystor wróciłby do Ministerjum Pracy i Opieki Społecznej.

Koncepcja pierwsza: gabinet „pojedynczy” (p. Wł. Raczkiewicz, gen. Sosnkowski); pożyczka zagraniczna; uspokojenie w kraju; później się zobaczy, co dalej.

Koncepcja druga: albo p. Sławek, albo p. Pieracki; zwolennicy p. Pierackiego urządzili mu właśnie owacyjne przyjęcia i w Komisji Budżetowej i na plenum Sejmu; jeżeli p. Sławek — to „nie się nie zmienilo”; jeżeli p. Pieracki — to nowy kurs „praworządny” z „silną ręką”.

„Za kulisami” — konwentykłe, narady, miny, kontr-miny. Decyzje mają zapasę po uchwaleniu budżetu, raczej nie wcześniej.

Tyle nasz informator. Wiadomości, których nam udzielił uprzejmie, ogłaszamy za jego zgodą. Według tych wiadomości, przeżywamy „okres utrwalania się systemu o własnych siłach”.

Pochód bezrobocia

Wzrost o 10.000 w ciągu tygodnia

Podług danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całej Polski w dniu 23 b. m. wynosi

319.362 osoby.

W porównaniu ze stanem z ub. tygodnia, bezrobocie wykazuje wzrost o

10.124 osoby.

Liczba bezrobotnych na terenie Warszawy wynosi

20.125 osób,

co w porównaniu ze stanem z poprzedniego tygodnia stanowi wzrost bezrobocia o

345 osób.

Krwawe święto niepodległości w Indjach

Kalkuta. Podczas święta niepodległości w Kalkucie i Bombaju, które obchodzone było uroczystie, doszło do starcia między policją i zwolennikami Gandhiego. Policja w Bombaju użyła broni palnej. W obu miastach aresztowano 175 ludzi.

JULJUSZ WIRSKI.

Ballada o węglu

Rosły w puszcach paprocie tęgie,
W puszcach młodych, rozległych,
parynych.
Lat miliony powstawał węgiel,
Ojciec złotych płomieni — czarny.

Leżał węgiel, sny pieszcząc złote,
Leżał sobie bezpański, — niczyj.
Przyszł człowiek z oskardem i
młotem,
Zwały węgla bezmierne zliczył.

Zrył zagłębia węglowe wzdłuż,
w poprzek,
Tysiąc wykuli głębokich sztolni.
Całą ziemię za węglem obszedł,
Czarny węgiel z ziemi uwolnił.

Czarny węgiel, — stwardniała pa-
proc; —
Czarny urok uwodzi i mani.
Kraj porzucą, Chrystusa się zaprą.
Ale węgla nie zaprą się za nic.

Ciężki węgiel, uparty i twardy,
Mocny węgiel i nie bezbronny.
Trzeba trzykroć tysięcy oskardów,
Żeby węgiel rachować na tonny!

Trzeba mięśni i twardych świdrów,
Młotów, rydli, kilofów i łopat. —
Staną ludzie i z ziemi wydrą
Czarny węgiel w dwa stokroć chłopu!

Staną ludzie, zawzięte pierony,
Będą dyszeć w czarne czeluście,
Będą kruszyć pokłady na tonny,
Będą szarpać, aż pokład — puści!

I wykopią, wykopią bogactwo,
Cicho złożą, zmęczeni, na hałdy.
Ruszą statki, odlewnie, thactwo,
Będzie tyć, będzie rosnać kałdun.

Będzie chłonać stwardniałą paproć
Wielki kałdun, pożeracz bez granic.
Kraj porzucą, Chrystusa się zaprą,
Ale węgla nie zaprą się za nic.

II.

Stójcie! — Zwalany czarnym pyłem,
Z płucami które węgiel drze,
On czeka, — szatnar własnej siły,
Ustroju błąd i grzech!

A za nim cisną się miliony, —
W przekrwionych oczach skowyt
skrzepł.
Chcą mieć za węgla mnogie tonny,
Za czarne tonny — czarny chleb!

Przed rokiem pięć, a wczoraj — dzie-
sięć,

A dziś dwadzieścia jeden znów.
Czekajcie, — jak ten procent zwie
się,
Który się rodzi w zmorze Snów?

Czekajcie, bo już widzę cyfrę
Procentu, który spłaci tłum.
Telegrafujcie tajnym szyfrem: —
„Na węgiel haussa!” Na nas — run!”

Niech pysk rozewrze broadcasting: *)
„Stal, węgiel, splawy, — haussa!
Brać!”

Dla kogo z tego będzie festyn,
Jak się ta heca będzie zwać?!

Antwerpia, Hamburg, Londyn, Paryż,
Wszędzie ceduły płacze ktoś.
Stójcie! — Już cyfry nowych taryf
Przejęły świata oś!
Warszawa, 27.1.1932 r.

*) haussa — zwyżka,
*) run — popłoch,
*) broadcasting — radiostacja nadaw-
cza.

Eksplozja piekielnej maszyny

Donoszą z Nowego Jorku: w m. Spring-
field w stanie Illinois, wydarzyła się w
pewnej kawiarni włoskiej straszna eks-
plozja podłożonej przez nieznaną
sprawców maszyny piekielnej.

Dwie osoby zostały formalnie rozszar-
pane. Liczba osób rannych jest wielka.
Dochodzenia policji ustaliły, że bomba
została schowana w kawiarni już przed
kilkoma dniami.

Pościg w Berlinie za złodziejem futer

W najruchliwszym centrum Berlina,
na ulicy Lipskiej dwaj złodzieje wybili
szyby wystawowe w składzie futer i u-
siłowali zbiec. Za złoczyńcami wszczę-
to pościg, połączony ze strzelaniną, w
wyniku którego zdołano zatrzymać Wen-
galisa, pochodzącego rzekomo z Wilna,
który od dłuższego czasu przebywał w
Berlinie.

Rozwój rewolucji hiszpańskiej**Doświadczenia i płynąca z nich nauka*)**

II.

Dyktatura gen. Primo de Rivery
nie rozwiązała żadnego z
zagadnień podstawowych
życia hiszpańskiego: ani kwestii rol-
nej, ani kryzysu finansowego, ani
przeróżnych pozostałości średniowie-
cza w stosunku kościoła do pań-
stwa, w sioście dużej roli politycz-
nej, odgrywanej przez arystokrację
ziemiańską i t. p.; dyktatura była
sztucznym tłumikiem,

nałożonym na antagonizmy społecz-
ne, na zaognione oddawna tarcia i
nienawiści polityczne; była tamą,
dźwigniętą na drodze burzliwych
fal, skuteczną pótą, dopóki fale nie
wezbrały dostatecznie i nie zalały
samej tamy. Z chwilą pęknięcia o-
wej zapory, — problemy nierozwią-
zane, rany społeczne, nigdy nie go-
jone, urazy, żale, przeżuwane przez
lata w przymusowym milczeniu, —
wszystko to wybuchło

ze **dwójną siłą**;
niebezpieczeństwo **anarchji**, jak za-
wsze bywa w takich wypadkach, kro-
czyło wślad za zwyciężskim pocho-
dem Rewolucji.

Historja Hiszpanji, cała jej historja
od wieków, przygotowywała grunt
dla bardzo silnego **prądu antykleryka-
lnego**. Na pierwszy rzut oka zda

*) Patrz „Robotnik” z dn. 22 stycznia.

je się rzeczą dziwną, że hasła anty-
klerykalne, związane z ideologią ra-
dykalnego liberalizmu XIX stulecia,
posiadają tak duży wpływ na znacz-
ną część mas ludu hiszpańskiego.
Ale trzeba pamiętać o jednym: lek-
komyślna polityka wyższego duchow-
nięstwa w okresie gen. Primo de
Rivera uczyniła wszystkim, co tylko
mogła, by **utożsamić** w świadomości
robotnika i chłopu

kościół katolicki z dyktaturą
i z monarchją. Pewne posunięcia
już po ucieczce króla Alfonsa XIII
dały ten sam rezultat. Dzisiaj ów-
czesna lekkomyślność polityczna kar-
dynałów i biskupów zrodziła... „plon
obity” w postaci powtarzających się
sporadycznie gwałtownych zaburzeń
antyklerykalnych, niekiedy bardzo
krwawych.

Polityka hiszpańskiej partji socjali-
stycznej oparła się z punktu o na-
stępujący bieg myśli:

1) Hiszpanja jest **zacołanym** krajem
rolniczym; socjalizm reprezentuje
w niej siłę społeczną; raptowny
wzrost sympatii dla socjalizmu i za-
ufania do niego bezpośrednio po Re-
wolucji — to zjawisko naturalne,
mogące się utrwalić jednak tylko
częściowo;

2) w tej sytuacji Socjalizm nie

powinien brać na siebie **całkowitej**
i **wyłącznej** odpowiedzialności za lo-
sy kraju i za losy Rewolucji;

3) z drugiej strony radykalizm
chłopsko - mieszczański-inteligenc-
ki („Unja republikańska”, partja ra-
dykalna, grupa Zamorrry, grupa au-
tonomistów katalońskich pułk. Ma-
cia) również **sam jeden** nie podolał-
by zadaniu; opinja kraju posuwa się
bowiem prawie nieustannie „na le-
wo”;

4) jakżi stąd wniosek? **koalicja so-
cjalistów i republikańców** wszelakich
odcieni do Zamorrry włącznie, jako
podstawa rządzenia.

Tak też wyglądała konstrukcja
Rządów rewolucyjnych od dnia prze-
wrotu aż po dzień dzisiejszy. Nie-
którzy przywódcy socjalistyczni li-
czyli na to, że po **uchwaleniu nowej
Konstytucji** partja odzyska swobodę
ruchów, a władzę obejmie **lewica re-
publikańska sama**, bez socjalistów.
Przewidywania te okazały się zawo-
dne. Właśnie po uchwaleniu Kon-
stytucji i po wyborze Zamorrry na
stanowisko prezydenta Republiki u-
kład sił przedstawił się tak, że bez
udziału socjalistów

żaden Rząd
powstaćby nie mógł.

I to jest w dalszym ciągu stan rzec-
zy obecny. M. M-ski.

Na dnie morza**Próba ratowania łodzi podwodnej**

Londyn, 27.1. Po kilkogodzinnych po-
szukiwaniach okręty, poławiacze min
zdołały o północy ustalić miejsce, w któ-
rem znajduje się na dnie morskiem łódź
podwodna, która wczoraj zatonała.

Miejsce to znajduje się w odległości 5
km. na zachód od Portlandu. Przypuszc-
zają, że załoga łodzi, złożona z 48 ma-
rynarzy, 6 oficerów i lotnika, pilota sa-
molutu, wewnątrz łodzi podwodnej ży-
je. Zapasy tlenu starczą jeszcze na 48

godzin. Próba ratunku łodzi podwodnej
będzie podjęta dziś o świcie.

Należy przypomnieć, że łódź podwod-
na analogicznego typu zatonała w ro-
ku 1925, przyczem zginęło 68 ludzi.

Ostatnie wieści brzmią prawie beznadziejnie

Londyn, 27 stycznia. (PAT). O go-
dzinie 13.30 korespondent PAT. po-
wrócił z admiralicji brytyjskiej,
gdzie mu oświadczone, że **wszelkie
pogłoski prasy o znalezieniu jakoby
miejsca, gdzie na dnie morskiem le-
ży łódź podwodna „M2”, są niepra-
wdziwe**. Dotąd na ślad łodzi „M2”
nie natrafiono. Poszukiwania trwają i
są prowadzone przez 18 jednostek, w

tem torpedowce, kłazownikiki, łodzie
podwodne i specjalne barki do wy-
ciągania ciężarów z dna morskiego.
Ustalenie, gdzie znajduje się łódź
„M2”, jest bardzo utrudnione, z po-
wodu burzliwego morza, które nur-
kom utrudnia zejście na dno.

Próby, czynione przy pomocy hy-
drofonów, aby nawiązać kontakt słu-
chowy z zatopioną łodzią, nie dały

rezultatów, z czego wyciągany jest
wniosek, że maszyny łodzi „M2” nie
funkcjonują. **Obawa o życie załogi
rośnie z godziny na godzinę**. Ponadto
łódź „M2” należała do największych
i najcięższych łodzi podwodnych, a
jej wydobycie na powierzchnię mor-
rza, według opinji fachowców, **będzie
bardzo trudne**.

Czy bliski koniec autonomji Kłajpedy?**Pogłoski o planach dyktatury litewskiej**

Berlin, 27 stycznia. (PAT). Prasa
niemiecka donosi w alarmujących depe-
szach z Kłajpedy o przygotowaniach
litewskich do

zamachu stanu
na autonomję okręgu kłajpedzkiego.

Litewskie koła nacjonalistyczne zu-
pełnie jawnie przyznają, iż po zakończe-
niu sesji genewskiej dokonany ma być

zamach stanu, zmierzający do
obalenia
statutu Kłajpedy.

Międzynarodowe sfery kłajpedzkie uważa-
ją za konieczne zwrócenie się do Rady
Ligi z apelem, ażeby pod groźną re-
presji skłoniła Rząd litewski do respek-
towania konwencji kłajpedzkiej. dzien-
niki niemieckie apelują do Rządu Rze-
szy, ażeby ze swej strony wywarł na-

cisk na Rząd litewski w kierunku po-
wstrzymania go od zamachu na auto-
nję Kłajpedy.

Autonomja polityczna Kłajpedy (miasta i
okręgu) jest zagwarantowana przez Ligę
Narodów. Dlatego prasa niemiecka nazywa
projekt zniesienia, względem ograniczenia,
tej autonomji, **zamachem stanu**.

Filantropja „sanacyjnych” „komitetów opieki nad bezrobotnymi”**w świetle rzeczywistości****Bezrobotnym każe się pracować prawie za darmo!**

Z różnych stron kraju dochodzą do
nas głosy oburzenia na wielką — zaiste —
„pomysłowość” komitetów, mających
się „opiekować” bezrobotnymi.

Otóż komitety te, obdarowujące bez-
robotnych głównie **zgniemiami kartoflami**,
minimalną ilością węgla itp. — żądają
następnie, aby bezrobotni „odpracowali”
pobrane zapomogi (!).

Z Borysławia np. donoszą nam, że
Miejski komitet do spisu ludności zwy-
wa wszystkich bezrobotnych (kwalifiko-
wanych i niekwalifikowanych) do od-
pracowania zapomóg, otrzymanych od
dn. 1 listopada 1931 r. — w przeciwnym
bowiem razie zostaną oni skreśleni z li-
sty bezrobotnych i zapomóg więcej nie
dostaną (!).

W Sierpcu, kiedy wygłodzeni ludzie
zgłosili się po odbiór wydzielonych im

kartofli i maki — dostali wezwanie do
odrobienia za to 3 dni (!!), podczas gdy
wartość otrzymanych produktów (poza-
tem, że wogóle skandalem jest, iż każe
im się pracować za takie „wynagrodze-
nie”) **nie przekroczyła wartości jednego
dnia pracy!!**

Cóż to wogóle znaczy? Więc „sana-
cja” ściga różne kwoty z całego społec-
zeństwa; robotnicy i urzędnicy dają pe-
wien procent swoich zarobków; chłopci
po wsiach — zapomogi w naturze; „sana-
cja” na całą Polskę trąbi szeroko o
tej swojej akcji filantropijnej, a potem
każe się tym nieszczęśliwym ludziom to
odrabiać, aby uwolnić gminy i Rząd od
obowiązku udzielenia pomocy bezrobot-
nym? Bo gdybyż przynajmniej ta zapo-
moga mogła wystarczyć na utrzymanie
bezrobotnego!! Gdzietam! Jest to mar-
ny, niewystarczający ochłap; ludzie i tak

konają dostojnie z głodu; nie mają co
włożyć na siebie, nie mają za co dzieci
do szkół posłać, ale każe im się pracować
za darmo, bo tych ochłapów **nikt
nie może uważać za wynagrodzenie!!**

Dowiadujemy się jeszcze o wręcz po-
twornym pomysle tych „sanacyjnych”
filantropów.

Donoszą nam z Borysławia, że miej-
scowy komitet wpadł na taki pomysł,
by kupić kilka par butów i wydawać
pracującym na zmiany, w ten sposób, że
rano ma się ubierać pracujący robotnik,
a po pracy zdjąć i oddać drugiemu na
zmianę, lub oddać do gminy, a do domu
pójdzie boso (!).

Aż się w to wszystko wierzyć nie
chce...

Oto jest „sanacyjna” „pomoc” dla
bezrobotnych” w świetle faktów.

Z. P. P. S.

Posiedzenie Z. PPS. odbędzie się ju-
tro o godz. 12 w południe.

Prezydjum.

**Zgon matki
tow. St. Kopcińskiego**

Po dłuższej ciężkiej chorobie zmarła
Matka tow. St. Kopcińskiego, p. Fran-
ciszką Kopcińska.

Tow. Kopcińskiemu i jego rodzinie
przesyłamy tą drogą bardzo serdeczne
i szczerze wyrazy współczucia.

**Książka
o procesie brzeskim**

W handlu księgarskim ukazała się
książka o procesie brzeskim; zawiera
ona tekst interpelacji poselskiej, dużo
fotografji i treść przewodu sądowego
oraz przemówień oskarżonych i obroń-
ców.

Książkę wydały koła, związane z
ruchem ludowym.

**Centralny Wydział
Samorządowy**

Dnia 30-go b. m., t. j. w sobotę, od-
będzie się plenarne zebranie Central-
nego Wydziału Samorządowego w gm-
achu ZZK. przy ul. Czerwonego Krzyża
Nr. 20.

Początek obrad o godz. 10 i pół rano.

**Nowy sposób
obciążenia ludności****SEJMOWA KOMISJA ROBÓT
PUBLICZNYCH**

w dniu wczorajszym zajęła się m. in-
rządowym projektem ustawy o zarob-
kowym przewozie osób i towarów po-
jazdami mechanicznymi, którą to usta-
wę referował pos. Kosydarski (BB).

Nasz mówca, tow. pos. Dobrowolski,
zwrócił uwagę, że ustawa powyższa —
jak i szereg innych — ma przedewszys-
tkiem **cel fiskalny** na uwadze i jest jak-
gdyby środkiem na „wyciśnięcie” tych
sum, których nie udało się wycisnąć na
podstawie poprzednio uchwalonej usta-
wy o Funduszu Drogowym. Mówca so-
cjalistyczny wystąpił przedewszys-
tkiem przeciwko proponowanej zasadzie wy-
łączności koncesji na pewnych linjach
autobusowych, ponieważ zasada ta, usu-
wając konkurencję, ciężarem swym spa-
dnie przedewszys-
tkiem na pasażerów; mówca zapowiada, iż popiera wniosek
pos. Staniszkosa, domagający się usu-
nięcia art. 5, dopuszczającego koncesje
z prawem wyłączności. Mówca nasz
sę rzeciwia się także **wysokim mandatom
karnym** z tytułu niestosowania się do
ustawy (3000 zł. lub 3 mies. aresztu),
wytykając absurdalność tego zarządze-
nia w dzisiejszym, niezmiernie ciężkim
momencie gospodarczym, kiedy to i drob-
ne kary są nieściągalne.

Do sprawy powyższej powróćmy je-
szcze na plenum Sejmu.

**Plan posiedzeń
sejmowej Komisji Budżetowej**

Według oświadczenia przewodniczącego
Kom. budżetowej, p. Byrki, dzisiaj, w czwar-
tek, zostanie ukończona dyskusja nad bu-
dżetem Skarbu.

Po południu Kom. budżetowa przystąpi do
trzeciego czytania.

W piątek rano przyszyby pod dyskusję
ustawa skarbowa, a dyskusja nad nią zakoń-
czyłaby się ewentualnie w sobotę przed po-
łudniem.

**32.120.020 mieszkańców
liczy Polska**

Według obliczeń ostatecznych, stycz-
niowy spis ludności wykazał, że Rzecz-
pospolita Polska liczy

32.120.020 mieszkańców.
Przyrost ludności od r. 1921 wynosi
4.943.303 osoby.

**Złodziejskie organizacje
hitlerowskie**

Poza wykryciem wczoraj przez poli-
cję w Królewcu szajki złodziejskiej, re-
krutującej się z młodzieży hitlerowskiej,
prasa dzisiejsza donosi o aresztowaniu
we Frankfurcie nad Menem 3 uczniów
szkoly średniej którzy od dłuższego
czasu uprawiali kradzież samochodów.
U jednego z aresztowanych znaleziono
browninę i pęk kluczy samochodowych.

Śmierć znanego astronoma

W Budapeszcie zmarł w 60-ym roku
życia znany astronom węgierski Harka-
nyi, autor szeregu znanych dzieł z dzie-
dziny astronomji.

Kupujcie codziennie „Robotnika”!

ZDARZENIA I LUDZIE

Europa zamiera

Tak jest, stary kontynent europejski, ośrodek kultury i cywilizacji, kolebka nowoczesnego przemysłu i handlu — kontynent, podzielony na dwadzieścia kilka państw i państwówek, skłócony, zwaśniony, przegrodzony murami celnymi i politycznymi — kontynent, który olbrzymią energią traci na marne, na zbrojenia, na kosztowne urzędy administracyjne — policyjne, na wzajemne szpiegowanie się i szkodzenie złośliwą propagandą — kontynent ten stopniowo, ale ze wzrastającą szybkością obumiera, jeżeli chodzi o najważniejszą czynność społeczeństw: wytwarzanie dóbr i ich wymianę.

W październiku 1929 Francja przywoziła z zagranicy za 5 miliardów franków towarów (w okrągłych liczbach). W listopadzie 1931 — już tylko za 3 miliardy i 100 milionów. A od listopada sytuacja jeszcze się pogorszyła.

W tych samych okresach Niemcy przywoziły: w 1929 r. za 1.120 milionów marek w 1931 — za 482 miliony! Włochy tak samo: 1.805 mil. lirów — i 790 milionów. Mniejsza państwa nie pozostały w tyle: Węgry, spadły z 65 mil. pengo na 34 miliony, Czechy z 1.375 mil. koron na 1.041. Polska również obniżyła swój wóz o zgorą 50%.

Tyle, jeżeli chodzi o wóz. Jest rzeczą dowiedzoną, że, jeżeli wwozi się mniej, to i wywóz się zmniejsza. Oto kilka liczb o spadku eksportu: Francja 4.178 milionów — i 2.534; Niemcy 1.055 mil. i 865 mil.; Włochy 1.269 mil. i 825 mil.!

Handel międzynarodowy kurczy się i niknie. Produkcja wewnętrzna maleje. Niektóre kraje pocieszają się „aktywnością” bilansu handlowego: Niemcy, Węgry, Polska — kraje, które w okresie „flustych” lat miały ujemny bilans handlowy, a dzisiaj mogą się pochwalić nadwyżką eksportu. Żłudna ta „nadwyżka”, powstała z drakońskich obniżek wwozu i forsowania wywozu ze szkodą dla gospodarki wewnętrznej. Niemcy, które największą wykazują „aktywność” bilansu handlowego, przecież mają 5% mil. bezrobotn. i co miesiąc rejestrują 2.500 bankructw! Niemiec pije o połowę mniej piwa, niż przed pięciu laty, zjada mniej mięsa, niż przed wojną!

Jeszcze do niedawna Francja była wyspą „pomysłowości”, — nie miała bezrobotnych, gromadziła złoto. Dziś oficjalnie przyznaje się Francja do 200 tys. bezrobotnych — niema tam rejestracji — a naprawdę liczy ich około miliona.

Anglia, która pod rządem „narodowym” chce nagwałt „oderwać się” od kontynentu i wybudować swój własny imperialny system gospodarczy, tak samo cierpi, jak Niemcy i Francja, jak mniejsze państwa europejskie.

Przemysł europejski zamiera — kurczy się handel — maleje obrót gospodarczy — spadają zarobki robotnicze — rośnie bezrobocie — ludność miejska spożywa coraz mniej ilościowo i gatunkowo — ludność wiejska ubożeje z powodu spadku spożywczości — chłop nie kupuje wytworów przemysłowych — przemysł jeszcze bardziej ogranicza wytwórczość i t. d. i t. d.

Spadek produkcji, bezrobocie, martwy handel, bankructwa, zniżka płac, wzrost nędzy — i rosnące zbrojenia nacjonalizm, Hitlerizm, Mussolinizm, Piłsudszizm — oto obraz Europy w styczniu 1932 r.

J. S.

Zgon Juliana Świąckiego weterana 1863 r.

We wtorek zmarł w Warszawie prezes Stowarzyszenia Weteranów 1863 r. Julian Adolf Świącki.

Zmarły cieszył się powszechnym szacunkiem. Pracował jako poeta, historyk i publicysta.

Echa zająć antyżydowskich w Wilnie

W związku z przeprowadzonym przez władzę śledztwem w sprawie ekscesów antyżydowskich, jakie rozgrywały się w różnych miastach w listopadzie r. ub., aresztowani zostali w Wilnie akademicy: Wulfina i Załkand pod zarzutem udziału w zamordowaniu studenta Wacławskiego.

Wczoraj, na skutek interwencji rektora Uniwersytetu w Wilnie, został zwolniony z kaucją Wulfina. W stosunku do Załkanda ma niebawem również zapadć decyzja.

„Sanacyjna” ustawa samorządowa

Geometria wyborcza

Zgłoszony przed kilku dniami do Sejmu projekt rządowy nowej ustawy samorządowej zawiera również zasady nowej ordynacji wyborczej. Ustawa ma mieć charakter tymczasowy i jej głównym zadaniem ma być uzgodnienie różnych ustawodawstw i usunięcie najbardziej rażących anomalii. Otóż taką palącą potrzebą jeżeli idzie o ordynację wyborczą w miastach, była tylko sprawa ordynacji obowiązującej w dawnym zaborze austriackim, gdzie naprzekór już nawet nie demokracji, ale pro prostu zdrowemu rozsądkowi, pielęgnowano dotychczas troszkę twórczość galicyskiego wstępczństwa, wyborcy kurjalne. W pozostałych zaś dwóch dzielnicach mamy system wyborczy demokratyczny, oparty na pięcioprzymiotnikowym prawie wyborczym. Doświadczenie kilkunastu lat stosowania owego systemu dało wyniki: dodatnie, instytucje samorządowe wybrane na tej podstawie okazały się ciętami żywotnymi i naogół sprawnie działającymi, a wewnętrzne stosunki polityczne rad miejskich i magistratów układały się w sposób normalny. Jeżeli zatem w życiu publicznym doświadczenie polityczne ma mieć jakieś znaczenie, nasuwało się najprostsze i jedynie logiczne rozwiązanie tego zagadnienia, a mianowicie zachowanie tych zasad wyborczych i rozciągnięcie ich również na Małopolskę. W ten sposób unikniętoby niepotrzebnego wstrząsu, który powoduje każda zmiana, co jest tembardziej uzasadnione, że przeciw ustawie ta ma być tymczasowa, i postąpionoby możliwie najskuteczniej, dostosowując część do całości i system zaoferowany do systemu nowoczesnego.

Stało się inaczej. Rząd postanowił wprowadzić w całej Polsce nowy system wyborczy i w tym celu wypracował jakąś dziwną ordynację wyborczą, ciężki plód sanacyjnej twórczości ustawodawczej.

Dotychczasowa demokratyczna ordynacja wyborcza odznaczała się wielką prostotą, wynik wyborów był możliwie wiernym, fotograficznym odbiciem woli wyborców, wypowiedzianej w sposób jasny i niedwuznaczny. Takie proste systemy nie mają laski w oczach rządzącego dziś obozu. Postanowiono stworzyć system możliwie skomplikowany, możliwie zagmatwany, licząc widocznie na to, że system taki da się o wiele łatwiej nagiąć do różnych kombinacji, mających na celu, aby tę prostą i jasną wolę wyborców jaknajbardziej wykrzywić. Prosty system, jak to każda prosta rzecz, jest niewygodny. Wszelkie nadzycie wychodzi od razu na wierzch. Jeżeli zaś system ten będzie przedstawiał linję wykrzywioną i powyginaną, łatwiej będzie w owe wygięcia włożyć drąg, którym wylamie się szprychy woli większości.

OSZUKANCZE CZTERY DZIAŁANIA.

W tym wypadku odwołano się do matematyki, ściśle biorąc do jednej z jej gałęzi, do geometrii. Matematyka to bardzo szacowna nauka. Odpowiednio stosowana, może ona przynieść poważne, i to czysto praktyczne korzyści. „Sanacja” w swych poczynaniach wyborczych zawdzięcza jej bardzo wiele. Zaczęto od podstaw tej nauki od najprostszych działań. Stosowano więc dodawanie (głosów

dla stronnictwa rządowego), odejmowanie (głosów stronnictwom opozycyjnym), mnożenie (np. głosy „sanacyjne” mnożono przez 10, przez 100, jak wypadło), dzielenie (głosy, które padły na opozycję, dzielono między opozycję i listę rządową). Nawiasem i dla ścisłości dodamy tu, że oprócz arytmetyki wyborczej, stosowano w bogatej praktyce „sanacyjnej” i bukalterię wyborczą, a mianowicie pozycję głosów opozycyjnego ugrupowania wpisywano na konto stronnictwa rządowego, a szczupłą ilością głosów rządowych obciążano konto opozycji. Ten system księgowania okazał się bardzo praktyczny i nie wiadomo dlaczego nie podobał się Sądowi Najwyższemu.

POWRÓT DO XIX WIEKU.

Obecnie przyszła kolej na geometrię. I ona też musi oddać się na usługi „ideologii”. Miasta będą dzielone na okręgi, każdy okręg będzie wybierał odrębnie swoich radnych. System podziału na okręgi w zastosowaniu do miast, aczkolwiek opiera się na podziale terytorjalnym, jednak przypomina bardzo system kurjalny. Kto zna bowiem konstrukcję miasta, ten wie, że poszczególne warstwy ludności mieszkają w pewnych skupieniach. Śródmieście są zaludnione przez ludność zamożniejszą i inteligentniejszą, na przedmieściach mieszkają zwartą masą robotnicy, odrębnie osiedleni są t. zw. rolnicy miejscy, istnieją specjalne dzielnice żydowskie. Podział na okręgi powoduje zatem to, że dzielnice robotnicze, rolnicze, burżuazyjne, żydowskie, wybierają odrębnie swych radnych, co w gruncie rzeczy stanowi „słotę systemu kurjalnego.

Można jednak na to odpowiedzieć, że główną wadą systemu kurjalnego jest to, że ilość mandatów dzieli się nierównomiernie między poszczególne koła wyborców, w tym zaś wypadku ma być inaczej i każdy okręg ma wybierać ilość radnych, odpowiadającą swemu zaludnieniu. Tu jednak zacznie się działanie geometrii wyborczej. Jest to sztuka takiego dzielenia okręgów, takiego przykrawania ulic i dzielnic, aby przeciwnik polityczny znalazł się z reguły w położeniu niekorzystnym. W razie potrzeby wycina się pierścieni przedmieść naokoło miasta i skupia się robotników w jednym okręgu, aby zato w innych okręgach nie mieli wpływu, w innym wypadku rozdrabnia się ich w kilku okręgach, aby wszędzie zostali przegłosowani, wszystko zależy od okoliczności i warunków, a można te sztuczki robić bez trudności, bo dzielenie na okręgi, jako czynność wymagająca wyższej wiedzy, należy do kompetencji administracji państwowej.

MOŻLIWOŚĆ NADUŻYĆ.

W takich warunkach i zachowanie zasady równości, równomierny rozdział mandatów między okręgi, nie jest zagwarantowany. Z natury rzeczy obliczenie ludności poszczególnych okręgów będzie odbywać się na oko. Ścisłe wiadomości tylko z ostatniego spisu ludności, ilu mieszkańców ma całe miasto. Ale jak orać się dziela na poszczególne okręgi — tego nikt nie będzie wiedzieć dokładnie, spisów specjalnych się nie przeprowadzi, a spisy wyborców będą zapewne dokonywane dopiero po podziale na okręgi. W takich okolicznościach otwie-

rają się szerokie możliwości dla dowolności i — powiedzmy to otwarcie — dla nadużyć. Dzielnice robotnicze będą z reguły w tym rachunku przewidywania uważane za mniej ludne niż są istotnie. Jest rzeczą niewątpliwą, że przy tym sytemie ciężar gatunkowy głosu robotniczego zmniejszy się niepomniernie.

ZMIANA NA GORSZE.

Ale jak będzie odbywać się głosowanie w okręgach owych? I tu wprowadza się nową metodę. Głosowanie proporcjonalne w tej formie, w jakiej dotąd istniało, zostaje zniesione. Wyborcy głosują nie na listy i programy, ale na nazwiska, z tem jednak ograniczeniem, że głosują tylko na połowę radnych przypadających na dany okręg, a więc w okręgu 8-mandatowym piszą na swej kartce tylko 4 nazwiska. System ten będzie najpoważniejsze zastrzeżenia:

1) dzięki głosowaniu na nazwiska obniża się poziom ideowy wyborów, które z walki idei przekształcają się w walkę osób, ułatwia się wybór demagogów i stwarza się warunki sprzyjające korupcji, z chwilą gdy kandydat nie będąc związany z listą, może bezpośrednio wpływać na swój wybór.

2) system ten jest jaskrawym zaprzeczeniem zasad demokracji, gdyż większość nie może zdobyć większości, a w najlepszym tylko razie tyle mandatów co mniejszość.

3) w pewnych wypadkach i to częstych, o ile większość nie jest równomiernie rozmieszczoną po okręgach, może ona nawet uzyskać mniejszość mandatów, mniejszość zaś, dzięki szczęśliwemu rozmieszczeniu, może zdobyć połowę mandatów, a wskazaliśmy już, że na to rozmieszczenie można wpływać.

4) w takich warunkach utrudnia się stworzenie większości w radzie miejskiej i ułatwia się jej rozbięcie.

5) mimo tego wszystkiego przedstawicielstwo mniejszości nie jest odpowiednio zagwarantowane, bo o ile jest kilka mniejszości, a tak jest zawsze, nawet poważne mniejszości mogą nie uzyskać żadnej reprezentacji.

6) decydującym czynnikiem przy takim systemie staje się przypadek, który płać może złożyć figle, tu pozwoli zdobyć kilku głosami mandat, tam zostawi kilka tysięcy głosów bez mandatu, tu sprowadzi większość do mniejszości, tam, np. w polskim mieście odda większość mandatów nacjonalistom żydowskim.

Jakież charakterystycznym jest ten projekt dla „sanacji”. Idzie tu całkiem wyraźnie nie o usprawnienie samorządu, a wprost przeciwnie o rozbięcie go, o wprowadzenie do niego zamieszania i zamętu, o odebranie mu należytej siły i sprzężności, o pozbawienie go powagi. Samorząd, mający wyraźną większość i kierunek, będący istotnym wyrazem potrzeb i interesów ludności, chciałby odgrywać rolę samodzielnego czynnika i nie wyrzekłby się swych uprawnień. Ale samorząd pozbawiony możliwości skonsolidowania się, samorząd, któremu trudno będzie wyłonić większość, samorząd przedstawiający fałszywy obraz nastrojów ludności, samorząd taki jest łatwy do ujarznienia. A o to tylko idzie.

Henryk Swoboda.

SAMORZĄD w epoce „sanacyjnej”

Związek miast jest w posiadaniu zestawień, z których wynika, że w dn. 1 kwietnia 1931

48 miast

dopuszcilo weksle do

protestu.

Liczba miast, dopuszczających weksle do protestu, wzrosła w ciągu następnych kilku miesięcy do

62 miast.

Również kilkanaście powiatowych związków komunalnych dopuściło weksle do protestu.

Są miasta, które

zrezygnowały

ze starań, mających na celu wycofanie protestów, gdyż zadłużenie ich jest tak wielkie, że

niepodojęństwem jest

wywiązanie się ze zobowiązań finansowych.

W kilku miastach zasekwestrowano majątek miejski.

Jeszcze jedna prowokacja

Od tow. pos. Stanisława Karpińskiego otrzymaliśmy następujący list:

W „sanacyjnym” piśmie, wydawanym w Sosnowcu p. t. „Express Zagłębia”, ukazała się dnia 24 bm. zwykła dla tego rodzaju „pism” sensacyjna wiadomość o aresztowaniach w Kielcach i Radomiu i o ujawnionym kontakcie, który rzekomo miałem utrzymywać z „wytrawnym i starym działaczem komunistycznym”, niejakim Jamrozem.

„Sanacyjna” szmata, korzystając z tego, iż żaden uczciwy człowiek nie kupuje jej, usiłowała przemycić tę prowokacyjną wiadomość, mając pewność, iż w dzisiejszych czasach „praworządności i radoszej twórczości” — z pewnością ujdzie jej to bezkarnie.

Ponieważ jednak zwrócono moją uwagę na tę niekczemną notatkę, piętnuję ją z całą stanowczością, jako próbę prowokacji „sanacyjno” - policyjnej.

Stanisław Karpiński, poseł na Sejm.

Już wyszedł z druku „GŁOS KOBIET”

za m. styczeń i luty 1932 r.

Nowy, pierwszy w tym roku, zeszyt „Głosu Kobiet” ma 16 stron i ciekawej i urozmaiconej treści.

Znajdziecie w nim artykuły tow. Wł. Weychert - Szymanowski, Zyg. Zaremby, Ant. Szczerkowskiego, Dor. Kluszyńskiej, J. Budzińskiej - Tylickiej i in., a — oprócz tego — liczne ilustracje, notatki informacyjne itp.

Cera „Głosu Kobiet” tylko 20 groszy. Wszedł ten zeszyt pod hasłem: „do dnia 1 maja podwoimy liczbę członkiń Polskiej Partii Socjalistycznej”.

Wznowienie przedstawień operowych „Faust” Gounoda

Po paratygodniowej przerwie Zrzeszenie artystów opery, z p. Tadeuszem Mazurkiewiczem na czele, rozpoczęła znów przedstawienia. Tym razem na otwarcie cyklu wypadł efektowny „Faust” z Nocą Walpurgii.

Nie wiem, czy Goethemu, czy Gounodowi, czy może wreszcie wykonawcom należy przypisać zasługę, że Faust się nie przeżył i zawsze imponuje doskonałą konstrukcją sceniczną, wdziękiem muzyki, symboliką treści. Na tej operze, jeżeli jest dobre wystawiona, nie zawodzi się żaden teatr europejski, mimo kryzysu i teoretycznych, ale daleko jeszcze niesprawdzonych przepowiedni o zmiernych i upadku oper.

I u nas przedstawienie nie zawiodło. Pięknością głosu wyróżniał się Faust (p. A. Gołębowski). Śpiewacy poznańscy: p. Zmigrod-Fedyczkowska, jako Małgorzata i p. Eug. Maj (brat Małgorzaty) wydają się jeszcze nowicjuszami w tych rolach, ale dzięki dobrej dykcji i przemysłanej grze aktorskiej, wywołują wrażenie dodatnie. P. Junelli-Trembecki god koniec opery już ze swobodą próbował sił i szczęścia w trudnej roli Mefista. Wszystko razem trzymał energicznie p. Marjan Rudnicki. Chóry i balet byłyby zupełnie dobre, gdyby je wziąć jeszcze mocniej w karby rytmiki i rygoru scenicznego.

Najważniejsze jest to, że Opera nasza tak dawniej niedostępna z powodu wygórowanych cen, dziś idzie — z konieczności — po linii organizowania przedstawień popularnych. Zapowiedzi premier „Flisa” Moniuszki, „Janka” Zelenieckiego są tego dowodem. Zamiarom tym należy mocno przyklasnąć. Śliczne piosenki i arje operowe spopularyzują się prędzej, staną się niewątpliwie ogółowi naszemu bliskie i potrzebne.

H. D.

Organizacja B. B. na powiaty lubelski i puławski

jako „biuro pośrednictwa pracy”

(Kor. własna).

Powszechnie jest wiadomym, że istnieją w Polsce Państwowe Biura Pośrednictwa Pracy. Ale mamy przed sobą dokument stwierdzający, że pośrednictwem pracy zajmują się również... organizacje B. B., np. „Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem Koło Robotników Rolnych i Leśnych” na powiaty: Lubelski i Puławski. Ponieważ wiemy, że pomysłowi panowie z B. B. zarabiają gdzie mogą, nie przypuszczamy, aby robili to bezinteresownie.

Oto dokument, który jest bardzo a bardzo wymowny:

Bezp. Blok Wsp. z Rz. Koło Rob. Roln. i Leśn. w Lublinie, Złota 2.

Lublin, dn. 6.1 1932.

„Wielce Szanowny p. Administratorze, w dniu wczorajszym, t. j. 5.1 1932 r. dowiedzieliśmy się w Biurze B. B. W. z Rz., że W. Sz. P. potrzebuje Stelmacha do maj. Kurów, prze-

to prosimy W. Szanownego p. Administratora o łaskawe przyjęcie przez nas skierowanego człowieka, któren się cieszy dobrą opinią i zasługuje na polecenie go, jako zdolny i sumienny pracownik w swoim fachu, oraz nad mianiamy, że oddawca niniejszego pisma nazywa się Władysław Syta. Sądymy, że W. Sz. P. nie odmówi naszej prośbie, kreślmy się do usług W. Sz. P., nadmieniamy, że wszystkie sprawy załatwimy zadawalniająco W. Sz. Panu”.

Za Zarząd z poważaniem (—) St. Wojewoda, Instruktor.

Co do tego dokumentu trzeba jeszcze coś dodać. Chyba tylko podkreślić, że B. B. przy swoich politycznych biurach zakłada pseudo biura pośrednictwa pracy! No i... nie pozostają z tem bez związku masowe zwalniania powsiach!

Na czele tego Koła „Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem” stoi znany na gruncie lubelskim z nienajlepszej strony St. Wojewoda, który jest funkcjonariuszem politycznej organizacji B. B.

Okazuje się z podanego powyżej dokumentu, że B. B. nie wystarczają nawet „związki” B.B.S. i Moraczewskiego, gdyż zakłada jeszcze „zawodowe Koła” przy organizacjach politycznych. Również... nie zaskodziłoby, aby p. prokurator wejrzał w „bezzinteresowność” tego „pośrednictwa pracy”.

STUDENT udziela lekcji w zakresie 8-u klas ze specjalnym uwzględnieniem przedmiotów humanistycznych. Zgłoszenia do Z. N. M. S. (Czerwonego Krzyża 20 pokój 62, IV piętro) codziennie od godz. 18 do 21 o raz do redakcji „Robotnika” dla C. K.

Obrady Sejmu

Dokończenie wtorkowego posiedzenia

Wydanie posłów

Posel Terlikowski (BB.) referował sprawę wydania posłów Sochy i Mazura (kl. N.). Chodzi o pochod młodych Obozu Wielkiej Polski, urządzony w Świeciu. Komisja wypowiedziała się za wydaniem obydwu posłów.

Przeciwko wydaniu przemawiał pos. Stypulkowski (kl. N.).

Posel Walewski (BB.) referował sprawę wydania pos. Daneckiego (Fr. Kom.), który według pisma prokuratora m. Łodzi, miał w Łodzi podburzać do obalenia porządku społecznego.

Większość Sejmu uchwaliła wydanie wszystkich trzech posłów.

Zaopatrzenie emerytalne stałych pracowników P. K. P.

Pos. Rżóska referował wnioski Z. P. P. S. i N. P. R. w sprawie ustawy o zaopatrzeniu stałych pracowników P. K. P. Referent w imieniu Komisji Budżetowej wypowiedział się przeciwko wnioskowi.

MOWA POS. TOW. CIOLKOSZA

Nasz mówca uważa, że byłoby pożądane odbyć najpierw dyskusję nad sprawą pragmatyki kolejarskiej, która znajduje się na następnym punkcie porządku dziennego, wskutek wniosku ZPPS. Cóż z najlepszych przepisów emerytalnych, jeżeli każdemu grozi wydalenie ze służby na podstawie osławionego art. 125? Niema ani prawno-formalnych, ani merytorycznych przeszkód, żeby przepisem emerytalnym dla kolejarzy nie nadać formy ustawy, a nie tylko rozporządzenia. Stan prawny jest taki, że różne kasy emerytalne, instytuty pensyjne i państwowy zakład ubezpieczeń pracowników umysłowych wdrażają się przekazać udziały pracowników kolejowych do kasy P. K. P., powołując się na to, że one oparte są na ustawie, a rozporządzenie Rady Ministrów jest tylko aktem administracyjnym, który w hierarchii aktów prawnych stoi niżej od ustawy. Przez to całe rozporządzenie stało się martwe, bo jest aktem prawnym rangą niższej.

Byłbym skłonny przyznać, że stan, jaki wprowadza rozporządzenie emerytalne jest dla pracowników kolejowych może korzystniejszy, ale powstaje zamęt prawny, który można usunąć tylko ustawą. Niema też przeszkód natury formalnej, o których mówił p. Rżóska, nawet rząd nie stoi na stanowisku, żeby dekrety Prezydenta były nietykalnym tabu. Najbardziej miarodajne zaś są względy natury merytorycznej. Trzeba uregulować ten chaos, który przedstawia emerytalne prawodawstwo kolejarzy. Wchodzi tu także w grę sprawa funduszu emerytalnego, sądzimy, że zaopatrzenie emerytalne kolejarzy powinno być potraktowane jako ich ubezpieczenie, a to może być dokonane tylko w drodze ustawy. Nad szczegółami gotowi jesteśmy dyskutować w komisji.

Po przemówieniach pos. Pobożnego (Ch. D.) oraz ponownym przemówieniu referenta Rżóska, który m. in. powiedział, że tworzenie funduszu emerytalnego w danym momencie byłoby z każdego punktu widzenia, a zwłaszcza z finansowego „niecelowem” — i zaproponował przejście nad wnioskiem do porządku dziennego — większość Sejmu oba wnioski odrzuciła.

Wniosek Z. P. P. S. w sprawie pragmatyki kolejarzy

Sprawozdawca p. Rżóska: Z tych samych powodów natury prawnej, o jakich była

mowa przy wniosku poprzednim, Komisja Komunikacyjna wnosi odrzucenie tego wniosku. Natomiast Komisja i sprawozdawca wyrazili zdanie, że unormowanie słowników służbowych pracowników PKP. w ten czy inny sposób powinno nastąpić przez Radę Ministrów wobec zebranych już doświadczeń.

Komisja wnosi odrzucenie wniosku Z. P. P. S.

Mowa posła tow. Z. Piotrowskiego (W streszczeniu).

Stanowisko p. referenta uległo zmianie. W Komisji obok względów prawnych, które i teraz podtrzymuje, oświadczył się on przeciw wnioskowi naszemu także ze względów praktycznych. Teraz z tego drugiego stanowiska się wycofał (p. Rżóska: Bo jestem referentem Komisji), kiedy wskazywałem, że życie dowiodło, iż w wielu punktach wymagane są zmiany, a p. Minister oświadczył, że Ministerjum opracowuje projekt zmiany pragmatyki.

Dlaczego zgłosiliśmy ten wniosek? O prawnej stronie zagadnienia mówił już p. Ciolkosz w sprawie podobnej. Sprawa sama nie jest nowa. Wiadomo, że służba kolejowa wymaga specjalnej dyscypliny i rygorów. Słuszną więc jest rzeczą, żeby pracown. mieli równoważnik w postaci prawnych uprawnień. Jeszcze w r. 1925 projekt jednolitych przepisów pragmatycznych został ułożony na szeregu konferencji w Min. Komunikacji z delegatami wszystkich związków. Projekt był już uzgodniony. Rządy przedmijowe, a nawet pomajowe oświadczały, że projekt ten zostanie załatwiony w drodze ustawodawczej, aż dopiero gabinet p. Świątalskiego przeszedł nad tem do porządku dziennego, i narzucił pracownikom kolejowym przepisy służbowe w drodze zwykłego rozporządzenia Rady Ministrów r. 1929. Przepisy te są szkodliwe zarówno dla kolei, jak i dla pracowników, łamią różne prawa zagwarantowane i wprowadzają czynnik samowoli.

Klub nasz opracował własny projekt jeszcze w r. 1929, ale nie przyszedł on pod obrady plenum. W tym Sejmie przedłożyliśmy niezmiennony prawie ten wniosek na wiosnę r. z.

Ze względu na to, że p. Minister obiecuje opracowanie noweli, chciałbym wskazać wady obecnego stanu rzeczy, które szkodzą sprawności kolei i są nieworzyste dla pracowników. Rozporządzenie obecnie obowiązujące jest pełne błędów i niedomówień, zawsze na szkodę pracowników. Jest to dzieło biurokratów starej daty, jeszcze z czasów zaborczych, czujących lęk przed naruszeniem ich samowoli, dzieło nie wolne od oślawienia względem pracowników. Jest to dość bezkrytyczny zlepek postanowień trzech państw zaborczych, z dodatkami pewnych pomysłów własnego autorstwa. Sposób wykonywania tych przepisów także nie jest lepszy. Okazuje się wyraźnie, że takie dzieła prawodawcze powinny w ciałach ustawodawczych być skonfrontowane z życiem i z opinją przedstawicieli rzesz kolejarskich.

Mówca krytykuje dalej przepisy o sposobie postępowania i zaznacza, że w praktyce są one w dodatku stale pomijane wskutek czego pracownik pozbawiony jest możności odwoływania się do sądu. Inny artykuł o ustalaniu czasu służby jest tak zredagowany, że sami autorzy jego nie rozumieją i wsku-

tek tego zahamował pracę nad sporządzeniem listy starszeństwa. Awans stał się zależnym od dowolnego uznania władz, przyczem decyduje protekcja. Skład komisji dyscyplinarnych nie daje gwarancji bezstronności, adwokat nie jest dopuszczony do obrony, wolno bronić tylko pracownikowi kolejowemu i to z innej dyrekcji, przyczem obrońca nie może występować częściej niż trzy razy do roku.

Mówca krytykuje następnie bardzo ostro postępowanie wyższej komisji dyscyplinarnej przy Ministerjum Komunikacji, które jest tajne. Oskarżonego nie wzywa się na rozprawę, wyroku się nie motywuje.

Art. 125 i 126 miały być wyjątkowymi, tymczasem administracja posługuje się nimi dla szykan politycznych i zwalnia na ich podstawie pracowników bez podania motywów. Na Górnym Śląsku, gdzie kolejarze nie mają jeszcze 10 lat służby polskiej, urządzono na podstawie tych artykułów istny pogrom wśród nich.

Mówca stwierdza, że wniosek ZPPS. miał na celu dobro sprawności kolejowej, dobro kolei i dobro licznej rzeszy kolejarzy, którzy cierpią od wykonywania obecnie obowiązującej pragmatyki.

Panowie z BB. przyjdą jeszcze kiedyś do kolejarzy, ale wtedy oni im przypomną ich deklaracje, bo w rzeszach kolejarskich jest już rozgorzenie i do nich i do tej pragmatyki. Stanowisko klubu BB., który nie chce wejść nawet w meritum sprawy, samo go osądza. Cała odpowiedzialność za dalsze ujemne następstwa spada na obecny system i reprezentującą go większość sejmowa.

Następnie przemawiał pos. Reder z NPR, który gorąco poparł wniosek Z. P. P. S., nie chcąc, aby blisko 200.000 armia kolejarzy była igraszką w rękach administracji.

W głosowaniu przyjęto wniosek Komisji, odrzucając wniosek Z. P. P. S.

Ustawa o utworzeniu państw. przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy”

Pos. Rymar. Zabieramy głos już w pierwszym czytaniu w sprawie tego projektu. Na ostatnim posiedzeniu sejmu załatwiono ustawę o wyłączenie Kolei Państwowych, nad którymi już odtąd Sejm będzie mógł dyskutować tylko wrywkowo. Jeszcze rząd nie skończył z temi przedsiębiorstwami, które chce usunąć drogą komercjalizacji z pod kompetencji Sejmu, a już przychodzi z projektem nowym, pochodzący do monopolu. Nie przychodzi od razu z jednolitą organizacją monopolu, przychodzi tylko z monopolem tytoniowym, otwarzając tem precedens do usunięcia z pod kompetencji Sejmu całej gospodarki monopolowej.

Teraz ma się ten monopol wypuścić na flukta (pos. Langer, Dzierżawę). Może ale tego nie wiemy. W tych warunkach uważamy, że projekt jest nienależycie przemysłowy i ogranicza się narazie do jednego monopolu, przez co wprowadza chaos i w tak już nieprzeżyty gospodarkę państwową.

Projekt odesłano do Komisji.

Ustawa o nadaniu ziemi żołnierzom W. P.

W pierwszym czytaniu rządowego projektu ustawy o uzupełnieniu przepisów o nadaniu ziemi żołnierzom W. P. zabrał głos p. Łucki. Ustawa z roku 1920 wprowadziła uprzywilejowane nadanie ziemi żołnierzom W. P., wyłącz-

Wywiad z Litwinowem w sprawie paktu o nieagresji

Tass ogłosił wywiad z Litwinowem, omawiający stan rokowań o pakt o nieagresji z zachodnimi sąsiadami Sowietów. Według Litwinowa treść proponowanych przez rząd sowiecki paktów jest prosta i zamyka się w zobowiązaniach o nieagresji oraz w możliwym usunięciu przyczyn, które mogłyby naruszyć pokojowe stosunki pomiędzy zawierającymi pakt państwami.

Litwinow wyraża przekonanie, że po podpisaniu paktu z Finlandją i parafowaniu z Polską, zawarcie podobnych paktów z Estonją i Łotwą nie powinno natrafiać na trudności.

Co do projektu paktu z Rumunją, zdaniem Litwinowa — jest całkiem jasne,

że dwustronny pakt pomiędzy państwami, między którymi nietylko nie istnieją żadne oficjalne stosunki, ale są poważne terytorjalne i inne spory, nie może być zawarty bez wzmiarkowania o tych sporach i o pozostawieniu ich na uboczu.

Stanowisko Rumunji — jest zdaniem sowieckiego komisarza Spraw Zagranicznych — nie do przyjęcia. Litwinow zaznacza, że celem paktu jest usunięcie możliwości napadu jednej strony na drugą. Cel ten należy osiągać się w uzgodnionym już w punkcie 1-y paktu, a sprawę Besarabji należy zostawić na uboczu. (P. A. T.).

Wojna chińsko-japońska

Zajęcie Charbinu przez Japończyków

Według wiadomości, nadeszłych z Tokio, kawaleria japońska korpusu ekspedycyjnego gen. Sijśa zajęła we wtorek o godz. 11-ej dzielnicę chińską Charbinu. Wojska japońskie, wkrczające do

miasta, rozbroili natychmiast policję chińską i obsadzili następnie cały szereg innych dzielnic miasta. Położenie jest groźne.

Zdrada generała Maa

Londyn (ATE.), 26.I. Z Tokio donoszą: Oddziały chińskiego gen. Maa, liczące około 15.000 bagnatów i szabel wkroczyły do Cicikaru za zgodą generała Sandzuri, dowódcy armii japońskiej w Mandżurji. Generał Susuki postawił za warunek, aby wojska gen. Maa poddały się nadzorowi wojsk japońskich. Wojska gen. Maa umieszczone zostały w Cicikarze w koszarach poza miastem,

pod opieką władz japońskich. Jest to równoznaczne z ostateczną kapitulacją gen. Maa, o którym oddawna krążyły już pogłoski, że porozumiał się z władzami japońskimi, a nawet otrzymał od nich obietnicę nominacji na stanowisko gubernatora prowincji hejlungjańskiej w przyszłej republice mandżursko-mongolskiej.

Całe miasto w rękach komunistów

Paryż (ATE), 26 stycznia. Według doniesień z Madrytu, grupa strajkujących hiszpańskich komunistów ogłosiła w mieście Castel de Cabilia miejscowy Sowiet.

Zamachowcy zdążyli wkrótce opanować miejscową elektrownię, dworzec ko-

lejowy, oraz magistrat, którego archiwum spalono. Zawezwane z Saragossy posiłki z oddziałami karabinów maszynowych podążają pośpiesznie w kierunku opanowanego przez komunistów miasta w celu przywrócenia porządku.

Bank angielski płaci długi

Paryż (PAT.) 26 stycznia. Bank Angielski zawiadomił odośne czynniki paryskie, że w dniu 1 lutego ureguje re-

szte długi, zaciągniętego dn. 1 sierpnia ub. roku w Federal Reserve Bank, o w Banku Francuskim.

nie na terytorjum ukraińskim, względnie białoruskim, zaś rozporządzenie Prezydenta z r. 1930 jeszcze bardziej rozszerzyło uprawnienia kolonistów wojskowych na tych ziemiach. Teraz nowa ustawa zmierza do tego, ażeby na bezpłatne nadawanie dalszej ziemi na ten sam cel przekazano nieokreślone bliżej użytki leśne i użytki rolne, aby im oddano nieruchomości, nabyte przez Skarb na reformę rolną, aby byli zwalniani od reszty ceny kupna, aby prawo do bezpłatnego nabywania ziemi miały także ich rodziny, aby mogli wymienić swe ziemie na lepsze działki i t. d. To wszystko ma się stać kosztem reformy rolnej mieszkańców tubylczych tych ziem, szczególnie Wołynia i Polesia, a przeciw ludność ukraińska w woj. lwowskim, stanisławowskim, tarnopolskim jest teraz bardzo liczna, tak, że jej przeludnienie jest większe, niż na Pomorzu polskim. Także na Wołyniu gęstość ludności ukraińskiej w ostatnich latach dziesięciu silnie rośnie. Nigdy nie pogodzimy się z tem, żeby rolnik ukraiński przepłacał ziemię, a żołnierz polski otrzymywał ją zadarmo. Można było tę u-

stawę polonizacyjną zrozumieć jeszcze w r. 1920, kiedy panował szal zwycięstwa, ale nie teraz kiedy się to robi na zimno.

Klub nasz zakłada uroczysty protest przeciw tej ustawie.

Marszałek odsyła ustawę do Komisji Reform Rolnych.

Następne posiedzenie w piątek o godzinie 4-ej p. p.

KALENDARZ KOLEAJRZA

wraz z poradnikiem prawnym NA ROK 1932.

Kup — nie zwlekaj!
W Kalendarzu znajdziesz ciekawe informacje.

W Poradniku Prawnym znajdziesz wskazówki: jak postępować wobec władz, jakie są prawa pracownika kolejowego i jak się bronić przed niesprawiedliwą decyzją.

Cena tylko 1 złoty.

Ostatnie egzemplarze do nabycia w Kołach Z. Z. K.

PRACA T. U. R. w ostatnim dwuleciu

Krótkie sprawozdanie za r. 1930 i 1931

Bibliotek ruchomych posiadamy 15. Obsłużono nimi 33 oddziały. W okresie sprawozdawczym powstał specjalny fundusz im. Hermana Diamanda, odsetki od którego idą na zakup nowych książek do bibliotek. Z funduszu tego powstała już jedna biblioteczka dla oddziałów wiejskich.

Przezrocznia powiększyła się o 240 przezroczy, pochodzących z daru Związku Robotniczych Stowarzyszeń Spółdzielczych. Są między nimi przezrocza z dziedziny spółdzielczości. Ogółem Centrala posiada przezroczy 1473.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 8 wycieczek Zarządu Głównego, nad morze polskie 2, w Tatrę 1, na Słowację — 1, w Pieniny, na Spisz Czeski w Tatrę 1, do Wschodniej Małopolski i łodziami Dniestrem do Rumunji — 1, oraz 2 wielkie wycieczki zagraniczne do Wiednia na Olimpiadę robotniczą oraz do Berlina i Belgji. Sprawozdania szczegółowe z wycieczek zamieszczaliśmy w „Robotniku”. Tutaj podkreślamy duże znaczenie wycieczek do Wiednia i do Belgji.

Prócz sprawozdania za okres 1928/29 Zarząd Główny

wydał z inicjatywy Czerwonego Harcerstwa broszurę Feliksa Kanitza p. t. „Bojownicy jutra”.

Przy Zarządzie Głównym pracowała Centralna Sekcja Teatralna pod ideowym kierownictwem tow. Stefani Krygierowej. Kierownikiem artystycznym Sekcji jest artysta teatru „Ateneum”, Eugenjusz Poreda. Praca Sekcji rozwija się bardzo pomyślnie, bierze ona bardzo często udział w uroczystościach robotniczych w Warszawie. Ostatnio urządziła własny wieczór.

Z ostatnich prac organizacyjnych Zarządu Głównego zanotować należy: zorganizowanie referatu pracy wśród kobiet, którego kierowniczką jest tow. Iza Zielińska oraz nawiązanie kontaktu z Zarządem Związku Pracowników Kolejowym Rzplitej Polskiej, w celu prowadzenia w Kołach Związku akcji oświatowej przez prelegentów T. U. R.

Zarząd Główny brał udział w posiedzeniach i zjazdach pokrewnych instytucji społeczno - oświatowych przez swoich delegatów. Z zagranicznym ruchem oświatowym byliśmy ciągle w kontakcie. Między innymi delegacji nasi na zjazd „Wczasów Robotniczych”, który odbył się w czerwcu 1930 r. w Leodium nawiązali żywe stosunki z kierownikami robotniczego ruchu oświatowego w Belgji. Rezultatem tego była ostatnia wycieczka T. U. R., która prócz znacznych korzyści jakie wniosła w zetknięciu z praktyką belgijskiej pracy oświatowej, stosunki te wzmocniła. Dwukrotny pobyt naszych delegatów po drodze do Belgji w Berlinie przyczynił się do nawiązania bliższego kontaktu z niemiecką Centralą Oświatową. Ten

sam skutek miała wycieczka nasza na Robotniczą Olimpiadę do Wiednia. Wreszcie delegat Zarządu Głównego (vice-prezes tow. K. Czapiński) wziął udział w uroczystym obchodzie 25o lecia niemieckiej Centrali Oświatowej w Berlinie.

Z racji tego obchodu w dn. 3 i 4 października 1931 r. odbyła się konferencja przedstawicieli socjalistycznego ruchu oświatowego rozmaitych krajów europejskich, na którym postanowiono utworzyć związek socjalistycznych central oświatowych, prowadzenie zaś agend związku powierzyć jednej nich. Tę kierowniczą rolę powierzono Centrali berlińskiej, przy bliższym udziale Centrali austriackiej, belgijskiej, holenderskiej i duńskiej. Zarząd Główny T. U. R. postanowił do związku tego przystąpić.

Z T. U. R. Wychoźdźta Polskiego we Francji jesteśmy w bliskim i serdecznym kontakcie. Osobiście odwiedzali T. U. R. nasi delegaci D. Kluszyńska, I. Zielińska i Zygmunt Piotrowski. Tow. Zielińska uczestniczyła w zebraniu przewodniczących oddziałów, tow. Piotrowski wzytował poszczególne oddziały.

W ostatnim okresie nie mógł uczestniczyć w pracach Zarządu Głównego z powodu choroby — założyciel T-wa i prezes od początku istnienia Ignacy Daszyński. Z radością komunikujemy naszym członkom, że stan zdrowia tow. Daszyńskiego przedstawia się obecnie pomyślnie, z racji zaś przypadającego w obecnym roku 35-cio lecia jego pracy parlamentarnej, składamy na tem miejscu Drogiemu Jubilatowi jaknajserdeczniejsze życzenia i hołd dla jego pracy i zasług.

NASZA RUBRYKA

MŁODY INTELIGENTNY CUKIERNIK, znajdujący się bez środków do życia, chętnie zgodzi się pracować za stołowanie. Tel. 216-14.

STUDENTKA, rutynowana, udziela lekcji w zakresie 8-klas. Specjalność polski (literatura, wypracowania), ma tematyka, francuski. Dokszałca dorosłych. Tel. 223-75 w godz 2—4.

MALARZ poszukuje pracy: pokoje od 20 zł, otwory od 5 zł. Słpaty rafami. Stanisław Bernat, ul. Kopernika 25 m. 4.

MAGISTER FARMACJI z trzyletnią praktyką w aptece warszawskiej obejmie jakąkolwiek posadę lub zastępstwo, ewentualnie na wyjazd. Oferty pod „Samodzielnym” składać do „Robotnika”.

STUDENT POLITECHNIKI udziela korepetycji ze wszystkiego, za wyjątkiem łaciny i francuskiego. Oferty do „Robotnika” pod „B.A.L.”

KRAWCOWA przyjmuje wszelkie roboty. Reperacja bielizny bardzo tanio. Poznańska 22 m. 62.

Krakowska klasa robotnicza wobec bezrobocia Olbrymie zgromadzenie robotnicze w Krakowie

W niedzielę odbyło się w Krakowie, w Domu Robotniczym olbrymie zgromadzenie ludowe pod hasłem walki z klęską bezrobocia. Uniemożliwiono radzie związków zawodowych uzyskanie na ten cel większej sali na mieście, ale to nie powstrzymało napływu robotników. Gęsty tłum wypełnił po brzegi nie tylko salę Domu Robotniczego, ale i podwórce tak, że okazało się koniecznym odbycie na podwórzu równocześnie drugiego zgromadzenia. Na zgromadzeniu na sali przewodniczył tow. Kruczkowski. Pierwszy zabrał głos, powitany burzliwymi oklaskami, tow. pos. Zygmunt Żuławski.

Obszerny, rzeczowy referat tow. Żuławskiego na temat obecnej sytuacji gospodarczej przyjęty został owacyjnie przez słuchaczy.

Następnie przemawiał o dziejach waluty w czasie wojny i po wojnie — tow. sen. dr. Gross.

Na zgromadzeniu na podwórzu — oprócz tow. tow. Żuławskiego i Grossa, wygłosili również przemówienia tow. tow. dr. Szumski, Peller i Matula.

Wszystkie przemówienia przyjmowano oklaskami.

Na obu zgromadzeniach uchwalono jednomyślnie, zgłoszoną przez tow. Przybysia rezolucję, stwierdzającą, że robotnicy żądają nie jałmużny, lecz pracy; domagają się ograniczenia wydatków na wojsko i policję, a wyznaczenia odpowiednich sum dla zatrudnienia bezrobotnych i wyrażającą niezłomne postanowienie robotników krakowskich wytrwania w szeregach klasowych związków zawodowych i prowadzenia walki o swe postulaty, aż do zupełnego zwycięstwa.

Tłumy opuszczały Dom Robotniczy śpiewając „Czerwony Sztandar”. Gdy masa powracających do domu wiecowników zalała ulicę Dunajewskiego po-

licja zaczęła „rozpedzać”, bijąc pałkami gumowymi, wszakże tłum pozostał na miejscu i policja zaniechała akcji. Jednakże, gdy grupy rozchodzących się towarzyszy śpiewających spokojnie pieśni robotnicze dotarli na Rynek gł., atak policji pałkami gumowymi powtó-

rzył się znów, przyczem policja aresztowała kilka osób — Całe zgromadzenie było manifestacją prawdy i imponentną zarówno olbrymią ilością uczestników, jak i ich poważną i stanowczą postawą.

„Oszczędności” w Kasie Chorych w Tłuszczu

Kosztom oczywiście robotników

(kor. własna)

Nigdy jeszcze nie było takiego niezadowolenia z gospodarki w Kasie Chorych w Tłuszczu, jak w ostatnich czasach.

Źródłem tego niezadowolenia jest polityka „oszczędnościowa” obecnego kierownictwa Kasy Chorych, które znało za stosowne zlikwidować niektóre działy pomocy lekarskiej.

Na czoło niedomagań miejscowego ambulatorium wysuwa się fakt niedostatecznej opieki lekarskiej. Zamiast codziennego urzędowania lekarzy, wprowadzone zostały dyżury trzy razy na tydzień: w poniedziałki, środy i piątki.

Ma to ten skutek, iż chorzy muszą zabiegać o wizytę u lekarza na 48 godzin naprzód. Wskutek ograniczenia godzin przyjęć i zredukowania czasu pracy lekarza miejscowego, jest on formalnie zawałony pracą. Nadmiar chorych, którzy muszą być załatwieni w godzinach przyjęć ambulatoryjnych powoduje, iż lekarz wzytuje jednocześnie 2—4 osoby. Rzecz prosta, że przy takiej mechanizacji pracy nie może być mowy o racjonalnej pomocy lekarskiej.

Jeżeli zajdzie nagła potrzeba wezwania lekarza do chorego, wówczas trzeba dzwonić do Wołomina, gdzie mieści się Centrala Kasy. Tam otrzymuje wzywający stereotypową odpowiedź, że p. doktor wyjechał już do Warszawy.

Nie mogąc doczekać się przyjazdu lekarza, rodziny chorych udają się po pomoc do prywatnych lekarzy. Naraża to chorych, bądź ich rodziny na koszt.

Wprawdzie Kasa pokrywa częściowo wydatki, związane z kosztami wezwania lekarza, ale na zwrot tych sum ubezpieczeni muszą oczekiwać po 8—10 tygodni, gdyż kierownictwo Kasy z zasady nie spieszy się i załatwia wszelkie sprawy w sposób b. opieszaly.

Również pomoc dentystyczna pozostawia wiele do życzenia.

We wrześniu r. ub. zlikwidowany został gabinet dentystyczny. W rezulta-

cie, jeżeli kogoś z uprawnionych do korzystania z kasowej pomocy lekarskiej boli ząb, musi jechać do ambulatorium w Wołominie, który oddalony jest od Tłuszcza o 17 klm., Kasa zaś nie zwraca kosztów przejazdu.

Mąż zaufania „sanacji” oskarżony o defraudację Dostał w „nagrode” posadę w Kasie Chorych

Piszą nam z Krosna: Codziennie czytamy w prasie o nadużyciach i sprzeniewierzeniach pieniędzy skarbowych, dokonywanych przez różnych filarów B. B. lub B. B. S.

Przedstawiciel B. B. S. a równocześnie wójt gminy Niżna Łąka koło Krosna, niejaki Antoni Bocheński, w czasie swych rządów w gminie, w ciągu dwu lat, potrafił sprzeniewierzyć ponad 1.600 zł. co ujawnione zostało przed kilku miesiącami przez lustratora tut. Wydziału Powiatowego. Zrazu zawieszono p. Bocheńskiego w czynnościach, zagrożono mu prokuratorem, lecz na tem koniec.

Pan ten czmychnął do Stryja, gdzie — naturalnie — dostał od razu sutą posadkę w Kasie Chorych i będzie miał niewątpliwie sposobność dalej „uczciwie” pracować.

Nagły zgon sędziego

We wtorek w południe w sądzie grodzkim XX oddziału (Nowy Zjazd 3) w czasie rozprawy zasłabił nagle sędzia tegoż sądu, 35-letni Wacław Brykner (Nowy Zjazd 7).

Chorego przeniesiono do kancelarii i zajęto się ratunkiem. Przybyły wkrótce lekarz pogotowia stwierdził już śmierć z nieustalonej przyczyny.

Rozprawy o bandytyzm w Lublinie

Sąd okręgowy w Lublinie na sesji wyjazdowej w Janowie Lubelskim rozpatrywał sprawę o zabójstwo Władysława Kubackiego, dokonane we wrześniu ub. r. przez bandytów.

W wyniku 7-dniowej rozprawy skazani zostali bandyci: Józef Janeczko — na 10 lat ciężkiego więzienia, Franciszek Kawka — na 10 lat ciężkiego więzienia.

Ten sam Sąd skazał bandytów: Tomasza Pylaka, Mateusza Widza i Stanisława Gzika na 6 lat ciężkiego więzienia każdego i Wojciecha Pazuchę na 5 lat ciężkiego więzienia za dokonanie zbrojnego napadu na dom Tadeusza Kiczki w Łęzku Ordynackim w lipcu ub. roku.

Krwawe walki na wsi Do czego doprowadza „sanacja”

„Naprzód” donosi: Wczoraj donosiliśmy o krwawym zacięciu w Karniowie, koło Kocmyrzowa, pod Krakowem, w czasie którego trzy osoby zostały zabite, a dwie ranne. („Robotnik” podał również o tem wzmiankę według PAT.). Według politycznych wiadomości, miał to być napad rabunkowy na sklepik em. post. policji Geislera.

Tymczasem w ciągu dnia wczorajszego nadeszły do Krakowa wiadomości, że krwawa rozprawa miała zgoła inne podłoże. Oto jak wiadomo, młodzież wsiach rozbita jest na kilka obozów politycznych, w szczególności na młodzież grupującą się przy Małopolskiem Tow. Rolniczym (obecnie sanacyjnym MTR) i na młodzież ludową grupującą się pod sztandarem stronnictwa ludowego, t. zw. „zniczowcy”.

W ub. niedzielę p. Wollenowa, działaczka „sanacyjna” urządziła przedstawienie dla młodzieży MTRowskiej (BB),

na którym grano sztukę p. f. „Surdut i siemięga”, reżyserowaną przez art. dram. p. Miarczyńskiego. Na przedstawienie to w przeważnej części przybyła młodzież „sanacyjna” z Karniowa. W czasie przedstawienia chciała wejść także na salę młodzież „zniczowa” z Koscielem. Młodzieży tej jednak nie wpuszczono na salę, a nawet wyrzucono z budynku. Dotknięci tym dyshonorem „zniczowcy” odeszli i udali się do sklepiku Geislera, gdzie kazali sobie dać wódki i papierosów. Kiedy zapłaciwszy wychodzili ze sklepu, natknęli się na wchodzącego do sklepiku jednego ze swych przeciwników politycznych i powstała między nimi sprzeczka, która następnie przemieniła się w krwawą rozprawę i pociągnęła za sobą śmierć trzech i zranienie dwóch osób.

„Samobójstwa” dzieci i młodzieży

Dziś o godz. 20.15 w Towarzystwie Eugenicznem, Nowy Świat 1, dr. Kazimierz Dąbrowski wygłosi odczyt p. t. „Samobójstwa dzieci i młodzieży”.

ŁANUCH PRASOWY „GROMADY”

Tow. Zbigniew Woszczyński wpłaca jako prenumeratę zł. 3 i wzywa tow. Rafała Żuławskiego.

Tow. Iza Zielińska wpłaca zł. 3.

Tow. Zofia Hartlebiana wpłaca zł. 3 i wzywa tow. J. Orenburga i Wł. Bażyńskiego.

Ob. Nosek Jan wpłaca zł. 3 i wzywa ob. Araszkiewiczą i Babkę.

Tow. Julian Zajder wpłaca zł. 3 i wzywa tow. K. Neubauera, M. Siwickiego i J. Tomasiaka.

Ob. Ochremiakowie wpłacają zł. 3.

Tow. Zygm. Ber wpłaca zł. 3 i wzywa tow. E. Buchmana, R. Dąbrowskiego i ob. Marjana Wójcikowskiego.

Katastrofa kolejowa

Express, idący z Benaresu, wykościł się w pobliżu Patna. Śledztwo wykazało, iż przyczyną katastrofy było rozkręcenie szyn przez nieznaną sprawcę. Szkody są bardzo znaczne. Pasażerowie wyszli z katastrofy cało.

Robotnicy popierają swoje pismo

Kino SPLENDID Senatorska 29
Niecala 6.

Wielki film dźwiękowy

„Ludzie morza”

Z GEORGE BANCROFTEM
w roli głównej.

Na scenie Rewja z Lucy Messal na czele.

Kino Złota 72 P. 6, 8, 10

UCIECHA

Maurice Chevalier

w pięknym filmie reżyserji Lubitscha
„WESOŁY PORUCZNIK”

BAL W OPERZE

Upajające tango Liana Heid
Szampań, Miłość Iwan Petrowicz
Szaleństwo jednej nocy Bal Maskowy
TO PRZEBÓJ SALONÓW STOLICY

HOLLYWOOD Marszał. róg Hożej
Początek 6, 8 i 10
CENY MIEJSC ZNIŻONE

DŹWIKOWY MIEJSKI KINOTEATR

Początek o godz. 6 wiecz.

Niedziele i święta godz. 5 w.

ZDRADZIECKIE ŚWIATŁA

Z LOUIS WOLHEIMEM w roli tytułowej
wł. Rapidfilm. Nadprogramy

Kino „ŚWIATOWID” Marszałk. 111

NIEDOWOLALNE OSTATNIE 3 DNI

TRADER HORN

Kto tego obrazu nie widział, powinien skorzystać z okazji zobaczenia tego wielkiego arcydzieła.

Uważaj! Członkowie Związków Zawodowych oraz Słowarzyści korzystają z ulg przy okazaniu legitymacji.

COLOSSEUM Początek o godz. 5.15, 7.15, 9.15
mary glory
albert przejean
w najrozkoszniejszym filmie
„przygoda miłosna”
W MAŁEJ SALI: CHARLIE CHAPLIN
w filmie
„ŚWIATEŁA WIELKIEGO MIASTA”
Dla młod. dozwol. Ceny zł. 1.50 i 2.

Kino-Teatr „ZNICZ” Śniadeckich 5
telef. 8-14-05
Dzisiaj na ekranie
„Niebezpieczna Wyprawa”

Na scenie wesoła rewja Szajka Wesołków pod wodzą JANUSZA CIWIARSKIEGO.
Wszyscy dziś do ZNICZA!
ZNICZ dla wszystkich!

„majestic” U NAS
nowy świat 43 Początek o 6-ej
Gloria
dźwiękowy film produkcji franc. 1931 r.
W roli głównej BRYGIDA HELM
ANDRÉ LOUGET i ANDRÉ ROANNE

Na ekranie wspaniały film dźwiękowy:
„ZWYCIĘSTWO”
KINO KOMETA Początek o 5
Dźwięk. Chłodna 47 Niedz. 3

Na scenie występy artystów.
„ATLANTIC” Chmielna 33.
5.15, 7.15, 9.15
STEROWIEC L. A. 3
Film, który dzięki niebywałej technice i emocjonującej treści stał się rewelacją o światowym rozgłosie.
W rol. gł. JACK HOLT, FAY WRAY i RALPH GRAVES.
Dla młodzieży dozwolone.

OSTATNI DZIEŃ
pozostaje na ekranie
wielkiej FILHARMONJI Jasna 5
Sali P. 6, 8, 10
ANNA MAY WONG i
SESSUE HAYAKAWA w arcydziele
„KŁATWA RODU MANDARYNÓW”
W antraktach Koncert Orkiestry Symfon.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Światowe rekordy lekkoatletyczne w roku 1931

Rok 1931 był bogaty w nowe lekkoatletyczne rekordy światowe. Ogółem pobito 24 rekordy światowe. Na czele tej listy najlepszych wyników światowych kroczy małeńka Finlandja, której lekkoatleci ustanowili aż 8 rekordów nowych, a mianowicie:

Jörvinen czterokrotnie pobił rekord świata w oszczepie (71.57 m., 71.70 m., 71.88 m., i 72.93 m.). Dwa nowe rekordy światowe ustanowił Paavo Nurmi: 6 mil ang. — 29:36,4 sek., i 20 klm. — 1 g. 04:38,4 sek. Wreszcie A. Jörvinen ustanowił nowy rekord w dziesięcioboju: 8255,475 pkt.

„Autorem” największej liczby nowych rekordów w roku ubiegłym jest francuz Ladoumègue, który poprawił 5 rekordów: 1000 m. — 2:26,5 s., 1500 m. — 3:49,2 sek., 3/4 mili ang. — 3:00,6 sek., mila — 4:09,2 i 2000 m. — 5:21,8 sek. Zawodnicy amerykańscy ustanowili cztery nowe rekordy światowe: Wykoff na 1000 — 9,4 sek. — wyrównanie rekordu. Beard na 120-Y. przez plotki — 14,2 sek., Kreuz osiągnął w dysku 51.03 mtr., w skoku o tyczce — Graber 432 cm.

Na liście rekordów światowych znaleźli się dwaj japończycy: Nambu miał w skoku wdał 798 cm., a Oda w trójskoku 15.58 mtr.

Włoch Valente ustanowił rekord w chodzie na 25 klm. — 2:03:49 s., a w chodzie 2 godzin — 24,275 klm. Reprezentacyjna sztafeta Anglii 4 X 1500 m. podniosła najlepszy wynik świata do 15:55,4 sek.

Z R.K.S. „Elektryczność”

Młody klub robotniczy „Elektryczność”, znany ze swych sukcesów w zapalnictwie, zorganizował ostatnio sekcję hokerską. Sekcja liczy już dwudziestu kilku pięciorzy, którzy trenują pod kierunkiem p. Centrowskiego.

Treningi odbywają się we wtorki, czwartki i soboty od 7.30 do 10 wiecz.

Zarząd „Elektryczności” komunikuje, że członek sekcji piłkarskiej Piłkiński został zdyskwalifikowany na 12 miesięcy przez Zarząd klubu.

PODRĘCZNIK DLA PIKARZA

Polski Związek Piłki Nożnej przystępuje do wydania podręcznika dla piłkarza, którego autorem jest znany piłkarz Cracovii, p. Józef Kaluża.

Teraz zostanie przyjęta do szpitala Tragedja chorej umysłowo

Franciszek Krzewski, zamieszkały na Okęciu czynił starania o umieszczenie żony swej Franciszki, chorej umysłowo. W żadnym szpitalu ani też zakładzie dla tego rodzaju chorych. Krzewski nie mógł znaleźć miejsca. Oświadcza mu, iż chora, jako niebezpieczna dla otoczenia, może przebywać w

domu. Oświadczenie to usłyszała chora i chcąc ułatwić mężowi umieszczenie ją w zakładzie lub szpitalu, targnęła się na życie, wbijając sobie nóż szewski aż po rękę — w jamę brzuszną. Pomocy desperatce udzielił lekarz Pogotowia prywatnego, poczem umieszczono ją w szpitalu na Czystem.

Krwawa zemsta złodziei

Dozorca domu przy ul. Siennej 4 Ignacy Zółtowski, lat 46, kilkakrotnie już udaremniał okradanie sklepu, mieszczącego się w tym domu. Złodzieje grozili czynnemu dozorczy zemstą. Wczoraj wieczorem, gdy Z. znalazł się na rogu ul. Siennej i Zielnej, został znielaczka

uderzony kawałkiem żelaza w tył głowy. Lekarz Pogotowia stwierdził ranę tłuczoną i krwotok, wskutek przecięcia żyły. Ofiarę krwawej zemsty, po opatrunku, pozostawiono na leczeniu w domu. Odszukaniem złodziei - zbrodniarza zajęła się policja 8 komis.

Zabity przez pociąg

Na przejeździe kolejowym przy ul. Radzimińskiej, pod przejeżdżającym pociągiem dostał się 50-letni Noech Prowizor, właściciel fabryki dykt w Grodn. K. Kola pociągu obcięły P. lewą nogę i rękę, o-

raz zraniły w głowę i połamały zębra. Wkrótce po przewiezieniu do szpitala Przemienienia Pańskiego, Prowizor życie zakończył.

Zniwo samobójstw

30-letnia Marjanna Kowalczykówna, bzrobotna, napiła się esencji octowej w bramie domu Niska 5.

— 21-letnia Stefania Michalska, bezrobotna (Hoża 25) również napiła się esencji octowej w bramie domu Walców nr. 7. Pomocy desperatkom udzielił Pogotowie, poczem Kowalczykównę przewieziono do szpitala na Czystem, Michalską zaś — do Wolskiego.

— Wreszcie na szosie bielańskiej napił się kwasu solnego 26-letni Marjan Roslaniec, robotnik (Grochowska 26). Tego desperata umieścił Pogotowie w szpitalu św. Rocha.

Skazanie „filantropki”

Sąd Okręgowy, po 2-dniowej rozprawie, skazał podającą się za prezeskę dobroczynnego towarzystwa, opiekującą się „ubogą inteligencją” Anielę Taylor na 1 rok więzienia.

Tłok w lombardzie

Warszawski lombard miejski jest jedynym ratunkiem dla tych, co nie mają środków do życia, a mogą jeszcze coś niecoś zastawić.

W obecnych czasach kryzysu, braku pracy cieszy się lombard szczególną popularnością.

Od wczesnego ranka przed okienkami lombardowemi gromadzą się ludzie, którzy bezzwłocznie formują przeraźliwie długie ogonki. Zgłasza się z zastawami do 500 osób dziennie, z tego załatwionych zostaje najwyżej 120. Niezależnie odchodzi z ciężkim sercem i przychodzi niezajutrz w nadziei, że może zostaną załatwieni.

W tych warunkach zastawienie przedmiotu wymaga często 2, 3, a nawet 4 dni czasu.

Najwyższa pożyczka, jaką można uzyskać w lombardzie, wynosi 10.000 zł. Większość zastawów nie przekracza jednak 50—100 zł.

Z FILHARMONJI

PRZYGOTOWANIA DO JUBILEUSZU.
L. MUNCER. I. DOWNAR - ZAPOLSKA.

Niedługo, bo dn. 16 lutego rb. Filharmonia Warszawska święcić będzie jubileusz trzydziestoletniej swej działalności artystycznej. Nietylko w kołach muzycznych, ale i w najszerszych sferach miłośników sztuki, rocznica ta powinna znaleźć oddźwięk i poparcie. Nie chodzi tu bowiem nawet o wyśnięcie i uczczenie tych lub owych ludzi. Oni przeszli, a sztuka została. Ale należy głośno zamaniestować znaczenie instytucji, która po przeszło ćwierćwiecznej walce, mimo ogromnych zasług na polu podniesienia kultury muzycznej w Polsce, nie może utulić swego bytu i dziś więcej, niż kiedykolwiek, zmuszona jest balansować między ofiarnością swoich członków a obojętnością lub wręcz niechęcią naszego z natury mało muzycznego ogółu. To też prace przygotowawcze do obchodu następują różne wątpliwości, mimo że toczą się naogół pod znakiem wiary w lepsze jutro.

Na ostatnich koncertach przypominał się Warszawie p. Leopold Muncer, pianista o wybitnej muzykalności i poważnej, solidnej technice. Mozartowi w jego wykonaniu brakowało może spokoju i prostoty, natomiast tizeci koncert Prokofiewa, niedawno grany w Pradze przez samego autora, wypadł efektownie, mimo że całość z orkiestrą była zaledwie ćwiczenia. Koncert ten jest jedną z błyskawic repertuarowych muzyki współczesnej; i u nas znalazł entuzjastów.

Karnawałowym ukłonem w stronę muzyki lekkiej jest poranek, poświęcony Janowi Straussowi. Ładny sopran koloratury p. Ireny Downar Zapolskiej dodał mu życia i blasku. H. D.

STAN POGODY

DZIŚ POCHMURNO.

Dziś przeważnie pochmurno i mgliście. Po lekkich przymrozkach dniem odwilż. Umiarkowane wiatry północno - zachodnie i zachodnie.

Z Wczorajszej giełdy

Wahły: Dolar St. Zjedn. 8.90.
Dewizy: Belgia 124.40; Gdańsk 173.80;
Holandia 359.55; Londyn 30.80; Paryż 35.13;
Szwajcaria 174.19.
Obroty średnie.

PANIENKA z prowincji poszukuje pracy domowej lub pokojowej. Zgł. do Redakcji pod „Strukówką”.

Zarząd Telefonów Warszawskich P. A. S. T.

zawiadamia P. T. Abonentów, że w piątek wieczorem dn. 29-go b. m. rozpocznie się przełączanie w centralę automatyczną telefonów, posiadających w spisie abonentów podwójne numery z literą F pośrodku.

Uprasza się o **zakreślenie litery F na okładce spisu** i posługiwanie się od dn. 30-go b. m. dla telefonów oznaczonych literami B, C, D, E i F wyłącznie numerami automatycznymi, umieszczonymi po prawej stronie tych liter.

Zaleca się **uwagę przeczytanie na str. V spisu przepisów używania aparatów automatycznych** i w razie potrzeby odwiedzanie pokazów telefonowania czynnych w dni powszednie od godz. 9-jej rano do godz. 9-jej wieczór w gmachu na placu Tłomackim Nr. 10.

Co grają w Teatrach

TEATR ATENEUM. Dziś i codziennie „Damy i Huzary” w nowej inscenizacji Stefana Jaracza.

TEATR WIELKI. Dziś „Aida”. Jutro „Eugeniusz Onegin”.

TEATR NARODOWY. Grać będzie do końca tygodnia sztukę Szaniawskiego „Fortepian”.

TEATR NOWY. Dziś i codziennie sztuka Miłszewskiego „Drugie imię miłości” w wykonaniu Gorczyńskiej, Samborskiego, We-sołowskiego.

TEATR LETNI. Dziś i dni następnych bawić będzie krotoczwila angielska „Omali nie noc posłubna” w wykonaniu Malickiej, Osterwy, Grabowskiego i inn.

TEATR POLSKI. Dziś „Virtuti Militari”.

TEATR MAŁY. Dziś i codziennie nowa komedia Stefana Kiszczyńskiego p. t. „Szczęście od jutra”.

TEATR NA CHŁODNEJ. Dziś i codziennie sztuka obyczajowa Gabrieli Zapolskiej p. t. „Moralność pani Dulskiej”.

BANDA. KABARET KOMIKÓW. Dziś i codziennie nowa rewja „Banda naprzód!” w której zostały zgromadzone największe siły artystyczne z Hanką Ordonówną, Lodą Halamą, Zuzią Pogorzelską, Dorą Kainówną, Jarossem, Krukowskim, Dymszą Lawińskim, Tomem, Chórem Dana i resztą „bandytów”.

TEATR „MORSKIE OKO”. Dziś i codziennie nowa rewja p. t. „Przez dziurkę od klucza”.

TEATR „WESOŁE OKO” daje dziś premię rewji „Bawmy się w miłość”. Będą to 24 we zabawy w wykonaniu: Alesco, Bukojemskiej, Gabrieli, Kraszewskiej, Neyowej, Niemirzanki, Nowickiej, Żabczyńskiej, Żelichowskiej, Klimaszewskiego, Neya, Olszy, Rentgena, Skoniecznego, Wojcieszki i Żabczyńskiego. Rewję „Bawmy się w miłość” wyposaono hojnie w humor, piękne melodie oraz bogatą wystawę. Ceny miejsc pozostają nadal od 1 do 6 zł.

TEATR NOWOŚCI. Dziś i codziennie o godz. 8.15 wiecz. „Poczępiny na Kurpiach”.

TEATR „NOWY ANANAS”. Dziś i codziennie nowa aktualna rewja p. t. „Pod maską”.

TEATR MIGNON. Codziennie rewja w 16 obrazach „Świat na opak”. W sobotę 30 b. m. „Pożegnalny benefis całego zespołu”.

CYRK. Dziś dwa przedstawienia o g. 4.15 baba koguta” Al. Maliszewskiego.

kowity program atrakcyjny styczniowych

TEATR NA KREDYTOWEJ. Dziś sztuka Wójcickiej - Chylińskiej „Tam nad Odrą”.

TEATR im. ŻEROMSKIEGO na ŻOLIBO-RZU (Plac Wilsona). Jutro o g. 7.30 fragmeny z „Róży” Żeromskiego.

BEZPŁATNY TEATR DLA WSZYSTKICH w Łazienkach (Pomarańczarnia) gra rewję dla dzieci p. t. „Miała baba koguta” Al. Maliszewskiego.

Z CYRKU STANIEWSKICH

120 krokodyli przybywa do Warszawy

W Cyrku Staniewskich czynione są gorączkowe przygotowania do premiery nowego programu, który odbędzie się 1-go lutego.

Atrakcją nowego programu będzie największa na świecie grupa 120 krokodyli kapitana Walla. Goście z nad Nilu przybyli już do Warszawy i wypoczywają w specjalnie urządzonym i ogrzewanym miejscu cyrkowej menażerii. Czują się doskonale, apetyty mają niezgorzej, o czym świadczą istne góry pożerane przez nie mięsa.

Kapitan Wall uprawia codzienny trening swoich niebezpiecznych ulubieńców do występów, które rozpoczną się dnia 1 lutego. Jakiego to rodzaju będą występy, dowie się publiczność na premierze...

Co wyświetlają kina

ADRIA PALACE: „Jego maleńka”.

ATLANTIC: „Sterowiec L. A. 3”.

APOLLO: „Cham”.

COLOSSEUM: „Przygoda miłosna”.

W małej sali: „Światła wielkiego miasta”.

CASINO: „Ułani, ulani!”.

CAPITOL: „Cygańskie romanse”.

CRISTAL: „Król Konga”.

FORUM: „Szary dom”.

FILHARMONJA: „Kłątwa rodu mandarynów”.

HOLLYWOOD: „Bal w operze” i rewia.

HELJOS: „Zbieg” oraz dodatki.

KOMETA: „Zwycięstwo” i rewja.

LUX: „Skradziony djament”.

MAJESTIC: „Gloria” z Brygidą Helm.

MASKA: „Walc miłości”.

MEWA: „Szary dom” i „Wesoły wdowiec”.

MIEJSKI: „Zdradzieckie światła”.

PAN: „Cygańskie romanse”.

PALACE: „Góry w płomieniach”.

ROXY: „Poskromienie złośnicy”.

SPLENDID: „Ludzie morza” i rewja.

STYLWY: „Bezimienni bohaterowie”.

SOKÓL: „Narzeczoną z loterii”.

ŚWIATOWID: „Trader Horn”.

TON: „Dziesięciu z Pawiaka”.

TĘCZA: „Jaki papa taki syn”.

TOMBOLA: „Wielkomięskie ulice” i „Poskromienie filirciarki”.

URANJA: „Ludożercy” z Pat i Patachorem.

UCIECHA: „Wesoły porucznik”.

WISŁA: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Niebezpieczna wyprawa”.

WILLIAM J. LOCKE.

59)

JAGNIĘ W WILCZEJ SKÓRZE

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny).

Buddy siadł przy biurku i zagłębił się w tajemniczy dokument. Mógł on oznaczać trzy rzeczy. Albo pochodził z domu obłąkanych czy z podobnej instytucji; albo zawierał rozwiązanie zadania matematycznego; albo wreszcie — był jakąś szyfrowaną wiadomością. Ponieważ jednak było w nim zbyt wiele metody na to, by mógł pochodzić od warjata; dalej — tego rodzaju formuły arytmetyczne posiadają dla matematyka jeszcze mniejsze znaczenie, aniżeli alfabet dla poety, a więc — stosując metodę eliminowania — jest to niewątpliwie zryfr.

Nie mógł z tego nic a nic zrozumieć. Przypomniał sobie, że podczas wojny, przy każdym sztabie byli specjaliści od odczytywania szyfrowanych informacji. Zaczął żałować, że nie zgłębił ich tajemnic, zamiast tłuc się po okopach, gdzie nie mógł przecież nauczyć się niczego pożytecznego, proco tego — jak znieść ohydne zapachy i jak pogodzić się ze stałą obecnością robactwa... Ale co Atherion miał do czynienia z szyframi? Ponieważ żaden wyśiłek myślowy nie mógł zaprowadzić Ryddyego ani o krok bliżej do rozwiązania zagadki, rzucił papier do szuflady stolika i starał się zupełnie o nim zapomnieć.

Minęła zaledwie godzina od tej chwili. Buddy szukał zapomnienia w kieliszku i powieści detektywistycznej — gdy otworzyły się drzwi i wpała Diana. Przed oczami Buddy'ego mignęła przelotna wiza

wystraszonego Bronsona w drzwiach. Podniósł się z krzesła.

— Nie mów nic — zawołała Diana od progu — zmusiłam Bronsona aby złamał zakaz. Ale czułam jakos, że jesteś w domu. W każdym razie nie mógł przecież temu zapobiec, bym przyszła tu i napisała kilka słów dla ciebie. Musisz mu wybaczyć.

Buddy uścił jej rękę i rzekł dyplomatycznie, poważnym tonem:

— Bronson powinien był wiedzieć, Diana, że ten zakaz nie dotyczy ciebie.

— Ale pocóż on wogóle został wydany? Czy bawisz się w pustelnika?

— Nie czuję się dobrze. A pozatem, pozatem... imaginacja Buddy'ego zaczęła gorączkowo pracować — wszystko sprzyściło się przeciwko mnie. Obecnie w Londynie znajduje się paru ludzi, którzy pracują w tej samej specjalności, co i ja: Amerykanin, Szwed i Niemiec. Uważają mnie za autorytet w filozofii platońskiej i konieczność uciec się z mną zobaczył. A ja unikam tego, jak mogę. Nie czuję się dość dobrze, by w tej chwili narazić się na wysiłek dorównywania ich intelektualnej żywotności. Znużiliby mnie porządnie, a nie znoszę nudów.

Na zaproszenie Buddy'ego Diana usiadła na krzesło przy kominku — i obrzuciła Buddy'ego ironicznym spojrzeniem.

— Paryż wydaje się odpowiedniejszym dla twojego zdrowia, aniżeli Londyn.

— Możliwe — potwierdził. Nagle zapytał:

— Jak się ma Muriel?

— Zupełnie dobrze. Nie grozi jej już żadne niebezpieczeństwo. A obecnie... ma wszelkie wygody u Dolly Valentine. Po przyjeździe do Londynu, zastałam depezę. A ty?

Buddy skinął głową. Tego popołudnia otrzymał telegram:

Przyjechałam szczęśliwie, niezbyt zmęczona. Kocham Cię — M.

— Dolly zaopiekuje się nią jak należy — rzekła Diana.

— Pewny tego jestem. Czy chcesz papierosa? Podał jej pudełko z papierosami i pochylił się ku niej z zapaloną zapałką. Diana spojrziała z uprzejmym uśmiechem, oznaczającym podziękowanie. Buddy rzucił zapałkę w ogień z pewną złością. Jeżeli ocy tej kobiety potrafiła tak cudownie dziękować za zwykłą drobnostkę — pomyślał — jakie morze cudów ukryte jest w ich głębinie.

— Przyszedłam do ciebie jak tylko mogłam najprędzej — rzekła Diana — aby o wszystkim dowiedzieć się dokładnie. Listy twoje nie były bardzo pouczające.

Buddy odpowiedział, że nie mogły być inne. Prostu — w jednym tygodniu mąż Muriel zgłosił petycję o rozwód; w następnym tygodniu — wycofał ją. Dziwny człowiek.

— Co masz zamiar z tem zrobić? — zapytała.

— A co ty byś zrobiła?

Roześmiała się pogardliwie. — Wy oboje jesteście tak różni odemnie. A także... inni, aniżeli ten biedny Horacjusz, chociaż nie mogę powiedzieć, abym go lubiła. Gdybym ja była mężczyzną i znajdowała się w takiej sytuacji, jak ty, zabrałabym kobietę, którą kocham, na wyspę Fidżi, lub gdziekolwiekby — i gwizdnęłabym sobie na cały świat. I... gdybym była kobietą w położeniu Muriel — tego właśnie bym się spodziewała.

— Ciekawe, czy... naprawdę takby było — zastanowił się Buddy. (D. c. n.)

W. J. Locke

to jest pisarz —
wasz dobry przyjaciel. Da wam wytchnienie, chwile czystych wzruszeń i pogodnego uśmiechu.

Kupujcie DZIEŁA
W. J. LOCKE'A!
Do nabycia w każdej księgarni.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w drukarni „Robotnika”, Wawerska 7.